I. DISPOSICIONS GENERALS

BANC D'ESPANYA

22720 *Circular 1/2026, de 21 d'octubre, del Banc d'Espanya, sobre la Central d'Informació de Riscos.*

I

La Central d'Informació de Riscos (d'ara endavant, CIR) del Banc d'Espanya constitueix un instrument essencial per salvaguardar l'estabilitat financera i per al control del risc assumit per les entitats, així com per a l'exercici de la seva funció de supervisió. La principal missió de la CIR és proporcionar a les entitats declarants i al propi supervisor informació estructurada i homogènia sobre els riscos de crèdit assumits per les institucions enfront dels seus clients. D'aquesta manera, s'atenuen les asimetries d'informació al mercat de crèdit i es dota la supervisió, tant microprudencial com macroprudencial, d'una base sòlida per a l'anàlisi de la solvència i de l'exposició agregada al risc.

El règim jurídic de la CIR del Banc d'Espanya ha experimentat una evolució significativa des de la seva creació el 1962. Actualment, aquest règim es troba regulat a la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer, el capítol VI de la qual li confereix la naturalesa de servei públic i li atribueix dues finalitats diferenciades: d'una banda, facilitar a les entitats declarants les dades necessàries per a l'exercici de la seva activitat; per l'altra, permetre que el Banc d'Espanya pugui usar les dades declarades en l'exercici de les seves funcions de supervisió i inspecció i contribuir al bon exercici de les altres funcions que té legalment atribuïdes. Aquesta Llei estableix els criteris bàsics que regulen el funcionament de la CIR, incloent-hi el contingut de les dades que s'han de declarar, l'ús que en fa el Banc d'Espanya i les entitats declarants, i els drets d'accés, rectificació i supressió de les dades declarades. Així mateix, faculta el Banc d'Espanya perquè, directament o amb l'habilitació prèvia del ministre d'Economia, Comerç i Empresa, pugui desplegar les seves normes de funcionament.

El marc normatiu es completa amb l'Ordre ECO/697/2004, d'11 de març, sobre la Central d'Informació de Riscos, dictada en desplegament de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, i amb la Circular 1/2013, de 24 de maig, del Banc d'Espanya, que ha estat objecte de successives modificacions –catorze des de la seva publicació–. La reiteració de reformes ha motivat la conveniència d'aprovar un text refós que compili en una única norma tota la regulació aplicable amb la finalitat de superar la fragmentació normativa i reforçar la seguretat jurídica.

En aquest context, el Banc d'Espanya impulsa l'aprovació d'una nova circular que consolidi les modificacions anteriors i asseguri la continuïtat del règim vigent, i incorpori les adaptacions necessàries.

Paral·lelament, l'Ordre ECO/697/2004, d'11 de març, s'ha modificat per l'Ordre ECM/531/2026, de 27 de maig, per la qual es modifica l'Ordre ECO/697/2004, d'11 de març, sobre la Central d'Informació de Riscos, i l'Ordre EHA/1718/2010, d'11 de juny, de regulació i control de la publicitat dels serveis i productes bancaris, publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» de 29 de maig de 2026. L'objectiu principal d'aquesta modificació és reintroduir en l'ordenament jurídic les previsions de l'Ordre ETD/699/2020, de 24 de juliol, de regulació del crèdit renovable i per la qual es modifiquen l'Ordre ECO/697/2004, d'11 de març, sobre la Central d'Informació de Riscos, l'Ordre EHA/1718/2010, d'11 de juny, de regulació i control de la publicitat dels serveis i productes bancaris, i l'Ordre EHA/2899/2011, de 28 d'octubre, de transparència i protecció del client de serveis bancaris, anul·lades per la Sentència del Tribunal Suprem 519/2025 (sala contenciosa administrativa, secció tercera), de 6 de maig, per defectes formals.

Així mateix, l'Ordre ECM/531/2026, de 27 de maig, integra les modificacions introduïdes per la disposició final primera de l'Ordre ETD/600/2022, de 29 de juny, per la qual es complementa el sistema de reassegurança a càrrec del Consorci de Compensació d'Assegurances per al quaranta-tresè Pla d'assegurances agràries combinades; i per la qual es modifica la data d'entrada en vigor de determinades obligacions de les entitats declarants a la Central d'Informació de Riscos del Banc d'Espanya establertes a l'Ordre ETD/699/2020, de 24 de juliol, de regulació del crèdit renovable i per la qual es modifiquen l'Ordre ECO/697/2004, d'11 de març, sobre la Central d'Informació de Riscos, l'Ordre EHA/1718/2010, d'11 de juny, de regulació i control de la publicitat dels serveis i productes bancaris, i l'Ordre EHA/2899/2011, de 28 d'octubre, de transparència i protecció del client de serveis bancaris, i estableix un nou règim jurídic per a la CIR.

Per incloure el canvi que introdueix l'Ordre ECM/531/2026, de 27 de maig, que encara no està reflectit en la Circular de la CIR, cal incorporar en aquesta última la reducció del llindar d'exempció de declaració individualitzada a la CIR de determinades operacions per la seva escassa quantia, des de la quantitat de 3.000 euros fins a 1.000 euros. Aquesta mesura va ser introduïda per l'Ordre ETD/699/2020, de 24 de juliol, i la seva entrada en vigor es va posposar al 2 de gener de 2027 mitjançant la disposició final primera de l'Ordre ETD/600/2022, de 29 de juny. Les altres modificacions sobre el règim jurídic de la CIR introduïdes per l'Ordre ETD/699/2020, de 24 de juliol, van ser incorporades en modificacions anteriors de la Circular de la CIR (a través de la Circular 1/2021, de 28 de gener), sobre la base de l'habilitació normativa que conté l'Ordre ECO/697/2004, d'11 de març, per la qual cosa no canvien i es mantenen en els mateixos termes en la consolidació que es preveu efectuar amb aquesta nova circular.

Amb el propòsit que les entitats puguin portar a terme les adaptacions necessàries, la Circular estableix un règim transitori aplicable fins a l'1 de gener de 2027, pel qual el llindar d'exempció de declaració individualitzada a la CIR es manté en 3.000 euros fins a aquesta data.

Addicionalment, s'hi introdueixen les modificacions següents:

– Per tal d'atorgar més flexibilitat a les entitats obligades a declarar, s'atenua l'exigència relativa a la remissió al Banc d'Espanya el dia cinc del mes següent de certs mòduls de dades.

– Amb la intenció de simplificar i modernitzar el règim vigent sobre la forma en què es presenta la Circular, els annexos 1 i 2 de la Circular 1/2013, de 24 de maig, que detallen la informació que s'ha de declarar a la CIR («mòduls de dades»), així com la forma i les condicions per declarar aquestes dades, s'inclouen en unes aplicacions tècniques en les quals, de conformitat amb el que preveu l'article 7.3 de la Resolució de 28 de març de 2000, del Consell de Govern del Banc d'Espanya, per la qual s'aprova el Reglament intern del Banc d'Espanya, s'exterioritzen els aspectes tècnics necessaris per a l'aplicabilitat de la Circular.

– Amb l'objectiu de precisar l'àmbit de la declaració de les entitats que operen a Espanya en règim de lliure prestació de serveis, s'aclareix que aquestes entitats només han de declarar a la CIR les operacions derivades de la prestació de serveis financers en territori espanyol sense establiment permanent en les quals algun dels titulars directes sigui resident a Espanya. En tot cas, en les operacions declarades d'acord amb aquest criteri s'han d'incloure tots els intervinents –directes i indirectes–, tant residents a Espanya com no residents.

– Amb el propòsit de simplificar els tràmits, quan les entitats declarants no puguin facilitar de manera individualitzada totes les dades que s'han de declarar de les operacions registrades en una sucursal a l'estranger, o una part d'aquestes dades, pel fet que està establerta en un país la legislació del qual ho impedeixi, han d'enviar al Banc d'Espanya una declaració en què justifiquin suficientment, a criteri d'aquest, la circumstància esmentada. D'aquesta manera, s'elimina l'exigència, fins ara, de presentar una declaració jurada per a l'exempció de l'enviament d'aquesta informació.

– Amb la finalitat de reflectir adequadament determinades operatives, s'estipula que els avançaments de pensions o nòmines a compte d'administracions públiques s'han de declarar a la CIR únicament quan tinguin la condició de préstecs. Aquest canvi s'alinea amb la modificació introduïda per la Circular 1/2025, de 19 de desembre, en la definició dels «avançaments diferents de préstecs» de la norma 52 de la Circular 4/2017, de 27 de novembre, del Banc d'Espanya, a entitats de crèdit, sobre normes d'informació financera pública i reservada, i models d'estats financers, que estableix els criteris per classificar determinats avançaments de pensions i nòmines com a «avançaments diferents de préstecs» i, en conseqüència, no declarables a la CIR.

Finalment, cal recordar que, de conformitat amb l'article 14.2.a) de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, les persones jurídiques estan obligades a relacionar-se per mitjans electrònics amb les administracions públiques per efectuar qualsevol tràmit en el marc d'un procediment administratiu. Aquesta obligació és plenament aplicable a les comunicacions amb la CIR.

Per tant, la nova circular refon en un únic text el règim de la CIR. Sobre aquest règim, cal destacar que:

– La declaració de riscos a la CIR s'ha de fer de manera individualitzada, és a dir, operació a operació. No obstant això, hi ha operacions que queden excloses de ser declarades: aquelles que compleixen una sèrie de requisits i tenen un import inicial inferior a 1.000 euros, si bé, com s'ha indicat prèviament, fins al 2 de gener de 2027 el llindar d'exempció queda fixat en 3.000 euros. De la mateixa manera, la declaració dels titulars de riscos, directes i indirectes, també s'ha d'efectuar de manera individualitzada, sigui quin sigui l'import del seu risc en l'entitat declarant, excepte, com ja s'ha indicat amb anterioritat, quan les seves operacions no siguin declarables.

– L'obligació de declarar a la CIR afecta, en el cas de les entitats espanyoles, la totalitat del seu negoci. Tanmateix, s'estableixen règims simplificats per a les sucursals a Espanya d'entitats de crèdit estrangeres, per a les entitats de pagament i les de diners electrònic que operin a Espanya en l'exercici del dret de llibertat d'establiment, i per a les entitats de crèdit, les entitats de pagament i les entitats de diners electrònic que operin a Espanya en règim de lliure prestació de serveis.

– La CIR facilita mensualment a cada entitat declarant i a cada intermediari de crèdit immobiliari informació sobre els titulars amb els quals tinguin algun tipus de risc al final del mes. La informació facilitada recull els riscos acumulats iguals o superiors a 1.000 euros, fet que permet reforçar la informació disponible per als prestadors i millorar els procediments d'avaluació de la solvència dels potencials prestataris.

Finalment, és necessari recalcar que, atès que aquesta Circular regula de manera integral i completa la CIR, cal derogar la Circular 1/2013, de 24 de maig.

II

La Circular consta de quatre capítols, vint normes, una única disposició derogatòria, una única disposició transitòria, una única disposició final i un annex.

El capítol I regula les entitats declarants i els riscos i les persones declarables. En concret, la norma primera recull els subjectes obligats a declarar a la CIR, així com l'abast de les obligacions d'informació. Per la seva banda, la norma segona assenyala quins són els riscos que s'han de declarar a la CIR, indica l'obligació de declaració individualitzada i els llindars aplicables a cada categoria de riscos. Finalment, la norma tercera indica qui són els titulars de riscos i les altres persones declarables al servei públic, i com les entitats declarants han d'assignar el risc a cadascun d'ells.

El capítol II recull dotze normes sobre la informació que s'ha de retre al Banc d'Espanya. La norma quarta indica els mòduls de dades que han de remetre les entitats declarants, en què s'especifica la periodicitat, el termini màxim de presentació, els subjectes obligats a reportar cada mòdul i l'obligació que la informació es remeti

telemàticament al Banc d'Espanya, així com altres disposicions generals sobre els mòduls. Les normes cinquena a tretzena regulen els diferents mòduls declarables (des del mòdul A fins al mòdul I, respectivament). La norma catorzena conté especificacions per als casos en què les operacions s'hagin transferit a tercers i assenyala les obligacions que tenen tant les entitats cedents com els adquirents. Finalment, la norma quinzena assenyala com s'han de declarar les operacions que s'hagin adquirit com a conseqüència d'una combinació de negocis.

El capítol III contempla les normes d'ús i cessió de les dades de la CIR. En primer lloc, la norma setzena regula l'ús que les entitats declarants i els intermediaris de crèdit immobiliari poden fer de la informació facilitada per la CIR, tant de la remesa mensualment com de la sol·licitada específicament a la CIR o la recollida en declaracions complementàries. Les normes dissetena i divuitena regulen la cessió d'informació al Ministeri d'Hisenda i a les centrals de riscos d'altres estats membres de la Unió Europea, entitats declarants o membres de les centrals esmentades.

El capítol IV recull els drets dels titulars. En concret, la norma dinovena regula el dret d'accés a la informació que tenen els titulars de riscos i la norma vintena assenyala el dret de rectificació o supressió que els titulars esmentats tenen quan consideren que les dades declarades a la CIR a nom seu són inexactes o incompletes.

La disposició derogatòria única recull la derogació de la Circular 1/2013, de 24 de maig.

La disposició transitòria única recull el règim transitori aplicable fins a l'1 de gener de 2027 quant al llindar que assenyalen l'apartat 4 de la norma segona, així com el primer paràgraf de l'apartat 5 i l'apartat 6 de la norma tercera.

La disposició final única indica la data d'entrada en vigor d'aquesta Circular.

L'annex especifica la informació dels riscos que s'ha de facilitar a les entitats declarants i als intermediaris de crèdit immobiliari.

III

Les habilitacions del Banc d'Espanya per elaborar aquesta Circular provenen de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, i de l'Ordre ECO/697/2004, d'11 de març, que la desplega. Aquesta última norma s'ha modificat recentment per l'Ordre ECM/531/2026, de 27 de maig.

IV

Per tal d'introduir les variacions esdevingudes en el marc regulador des de l'última modificació de l'antiga Circular 1/2013, de 24 de maig, s'elabora una nova circular que regula la CIR del Banc d'Espanya. La creació d'un únic text que contempli tota la regulació de la CIR ha de facilitar que els diferents interessats puguin accedir, comprendre i aplicar correctament la normativa, fet que ha de contribuir a reforçar la seguretat jurídica i estalviar temps. A més, s'hi introdueixen aclariments i es modifiquen o simplifiquen certs requisits, per així afavorir la qualitat, la traçabilitat i la coherència de la informació remesa al Banc d'Espanya, i evitar càrregues innecessàries. La referència expressa en el marc de la CIR a l'obligació, que ja recollia la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, que les persones jurídiques es relacionin amb el Banc d'Espanya a través de mitjans electrònics permet guanyar eficàcia i eficiència en la tramitació i la gestió dels diferents procediments administratius, atès que fomenta l'ús de l'Administració electrònica. Se cerca, igualment, reforçar la informació disponible per als prestadors amb la finalitat de millorar els procediments d'avaluació de la solvència dels potencials prestataris. Tot això és oportú per al bon exercici de la funció de supervisió que té encomanada el Banc d'Espanya, alhora que permet donar compliment als principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica i eficiència, exigits per l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre.

Així mateix, en aplicació del principi de transparència que estableix la mateixa norma, la Circular s'ha sotmès als procediments de consulta, audiència i informació públiques que regula l'article 133 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre.

En conseqüència, en l'ús de les facultats que té conferides, el Consell de Govern del Banc d'Espanya, a proposta de la Comissió Executiva, amb l'informe previ de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades i d'acord amb el Consell d'Estat, ha aprovat aquesta Circular, que conté les normes següents:

CAPÍTOL I

Entitats declarants i riscos i persones declarables

Norma primera. *Àmbit d'aplicació.*

1. L'obligació de declarar al servei públic de la CIR afecta els subjectes següents (d'ara endavant, entitats declarants):

a) Entitats de crèdit (Institut de Crèdit Oficial, bancs, caixes d'estalvis i cooperatives de crèdit), incloses les sucursals a Espanya d'entitats de crèdit estrangeres i les que operin a Espanya en règim de lliure prestació de serveis.

b) Establiments financers de crèdit.

c) Entitats de pagament, incloses les que operin a Espanya, en l'exercici del dret de llibertat d'establiment i en règim de lliure prestació de serveis, que duguin a terme l'activitat de crèdit que assenyala l'article 20.3 del Reial decret llei 19/2018, de 23 de novembre, de serveis de pagament i altres mesures urgents en matèria financera.

d) Entitats de diner electrònic, incloses les que operin a Espanya, en l'exercici del dret de llibertat d'establiment i en règim de lliure prestació de serveis, que duguin a terme l'activitat de crèdit que assenyala l'article 8.1.b) de la Llei 21/2011, de 26 de juliol, de diner electrònic.

e) Societats de garantia recíproca i societats de refiançament.

f) Societat de Gestió d'Actius Procedents de la Reestructuració Bancària, SA (Sareb).

g) Banc d'Espanya.

h) Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit.

i) Societat Anònima Estatal de Caució Agrària (SAECA).

j) Els prestadors immobiliaris a què es refereix la Llei 5/2019, de 15 de març, reguladora dels contractes de crèdit immobiliari, no inclosos en categories anteriors.

2. L'obligació que recull l'apartat 1 afecta, en el cas de les entitats espanyoles, la totalitat del seu negoci, inclòs el que han efectuat les seves sucursals a l'estranger, i el de les societats instrumentals integrades en el seu grup consolidable quan siguin residents a Espanya, i el seu negoci prolongació de l'activitat d'aquest grup.

Les sucursals a Espanya d'entitats de crèdit estrangeres, així com les entitats de pagament i les de diner electrònic que operin a Espanya en exercici del dret de llibertat d'establiment, només han de declarar a la CIR l'operativa de les seves oficines a Espanya.

Les entitats de crèdit, les entitats de pagament i les entitats de diners electrònic que operin a Espanya en règim de lliure prestació de serveis només han de declarar a la CIR les operacions derivades de la prestació de serveis financers en territori espanyol sense establiment permanent en què algun dels titulars directes sigui resident a Espanya. En les operacions declarades per aquestes entitats s'inclouen tots els seus intervinents, tant residents a Espanya com no residents.

A l'efecte d'aquesta Circular, i a fi de determinar les obligacions de tramesa de la informació, s'entenen per entitats subjectes a declaració reduïda les entitats declarants següents: les entitats de crèdit que operin a Espanya en règim de lliure prestació de serveis incloses en la lletra a) de l'apartat 1, les entitats de pagament a què es refereix la

lletra c) de l'apartat 1, les entitats de diner electrònic a què es refereix la lletra d) de l'apartat 1 i els prestadors immobiliaris a què es refereix la lletra j) de l'apartat 1.

Quan les entitats declarants no puguin facilitar de manera individualitzada totes les dades que s'han de declarar de les operacions registrades en una sucursal a l'estranger, o una part d'aquestes dades, pel fet que està establerta en un país la legislació del qual ho impedeixi, han d'enviar al Banc d'Espanya una declaració en què justifiquin suficientment, a criteri d'aquest, la circumstància esmentada, i han de detallar de manera específica a quines dades afecta la impossibilitat legal de remissió a la CIR i la normativa en què es basa, de la qual s'ha d'enviar una còpia juntament amb la referida declaració. La declaració s'ha d'actualitzar almenys cada dos anys si es manté l'impediment legal per facilitar les dades de manera individualitzada. Si cessa la causa que impedeix l'enviament de dades, les entitats declarants ho han de comunicar al Banc d'Espanya i, a partir d'aquest moment, començar a declarar-les de manera individualitzada.

3. A l'efecte d'aquesta Circular, la definició d'agent observat és la que estableix l'article 1.9 del Reglament (UE) 2016/867 del Banc Central Europeu, de 18 de maig, sobre la recopilació de dades granulades de crèdit i de risc creditici (BCE/2016/13). A aquest efecte, s'entén per agent observat:

a) La part domèstica de l'entitat de crèdit resident en un Estat membre informador (negocis en el país de residència de la seva seu central) i, si s'escau, cadascuna de les seves sucursals a l'estranger.

b) Les sucursals en un Estat membre informador d'una entitat de crèdit que sigui no resident en un d'aquests estats.

S'entén per Estat membre informador el que informi el Banc Central Europeu d'acord amb el que disposa el Reglament (UE) 2016/867 del Banc Central Europeu, de 18 de maig.

Norma segona. *Riscos declarables.*

1. Els riscos declarables a la CIR són les operacions instrumentades en forma de préstecs, valors representatius de deute, garanties financeres, compromisos de préstec, altres compromisos amb risc de crèdit i préstecs de valors.

La declaració d'aquestes operacions s'ha d'efectuar amb les precisions que s'indiquen en els apartats següents i amb el detall que s'estableixin en les aplicacions tècniques que, a aquest efecte, es publiquen en el web del Banc d'Espanya.

A l'efecte d'aquesta Circular, es consideren:

a) Préstecs: els finançaments atorgats per l'entitat, sigui quina sigui la forma en la qual estiguin instrumentades, excepte els valors representatius de deute, encara que els imports no s'hagin disposat.

En funció de les seves característiques, els préstecs es classifiquen:

i) Crèdit comercial: els préstecs concedits sobre la base de drets de cobrament (efectes o altres documents) que sorgeixen en ajornar el cobrament d'operacions de compravenda de béns o prestació de serveis. El crèdit comercial inclou:

1) Operacions amb recurs: quan el cedent dels drets de cobrament reté substancialment tots els riscos i els beneficis, independentment de com es denomini l'operació en el contracte, o quan, sense transferir-los ni retenir-los substancialment, l'entitat declarant no adquireix el control dels seus fluxos d'efectiu.

2) Operacions sense recurs: quan el cedent transfereix substancialment tots els riscos i els beneficis dels drets de cobrament, o quan, sense transferir-los ni retenir-los substancialment, l'entitat declarant adquireix el control dels seus fluxos d'efectiu.

ii) Crèdit financer: les operacions que, tot i ser préstecs declarables a la CIR, no estan instrumentades com a crèdit comercial, arrendament financer o préstecs de recompra inversa.

iii) Arrendaments financers: les operacions d'arrendament que l'entitat declarant ha de registrar comptablement com a préstecs perquè ha transferit substancialment tots els riscos i beneficis inherents a la propietat de l'actiu objecte del contracte, encara que tinguin la consideració d'arrendament operatiu per a l'arrendatari. Aquest concepte recull les quotes que ha de pagar l'arrendatari.

iv) Préstecs de recompra inversa: els préstecs concedits a canvi de valors o or transferits temporalment mitjançant una compra amb retrocessió no opcional, així com els imports lliurats com a garantia en efectiu de valors rebuts en préstec.

Les operacions que s'han de declarar com a préstecs a la CIR no inclouen, encara que siguin drets de cobrament a favor de l'entitat, els imports pendents de cobrament per xecs, els saldos enfront de cambres i organismes liquidadors per operacions en borsa i mercats organitzats, les fiances donades en efectiu, els dividends passius exigits, les comissions per garanties financeres i els altres saldos deutors que no tinguin la naturalesa de préstec als efectes dels requeriments estadístics de la unió econòmica i monetària.

b) Valors representatius de deute: les obligacions i altres valors que creïn o reconeguin un deute per al seu emissor, fins i tot els efectes negociables emesos per a la seva negociació entre un col·lectiu obert d'inversionistes, que meritin una remuneració consistent en un interès, implícit o explícit, el tipus del qual, fix o definit per referència a altres, s'estableixi contractualment, o incorporin un derivat implícit amb característiques i riscos econòmics diferents als del contracte principal, i s'instrumentin en títols o en anotacions en compte, sigui quin sigui el subjecte emissor, excepte les llars.

c) Garanties financeres: els contractes que exigeixen que l'emissor efectuï pagaments específics per reemborsar al creditor per la pèrdua en què incorre quan un deutor específic incompleixi la seva obligació de pagament d'acord amb les condicions, originals o modificades, d'un instrument de deute, independentment de la seva forma jurídica.

d) Compromisos de préstec: els compromisos ferms de concedir préstecs amb unes condicions i termes preestablerts, excepte els disponibles en operacions que compleixen la definició de préstec.

e) Altres compromisos amb risc de crèdit: els compromisos que compleixen la definició de risc de crèdit declarable a la CIR no inclosos en els apartats anteriors. En concret, en aquesta categoria s'inclouen els avals i les caucions prestats que no compleixin la definició de garantia financera, els crèdits documentaris irrevocables i els disponibles en altres compromisos (pòlisses de risc global-multiús i línies d'avals, crèdits documentaris i crèdits per disposicions).

f) Préstecs de valors: les operacions en les quals l'entitat declarant cedeix al prestatari la plena titularitat d'uns valors amb el compromís de tornar-ne d'altres de la mateixa classe que els rebuts sense efectuar cap desemborsament, llevat del pagament de comissions. Quan en una operació de préstec de valors totes dues entitats intercanviïn valors, es considera entitat prestadora la que cobri les comissions.

2. Les entitats de crèdit i les sucursals a Espanya d'entitats de crèdit estrangeres també han de declarar a la CIR:

a) Els préstecs concedits per la seu central a les seves sucursals a l'estranger, així com els que aquestes tinguin amb la seu central o altres sucursals de l'entitat.

b) Els préstecs no originats per l'entitat que administri algun dels seus agents observats resident en un Estat membre informador, sempre que: i) almenys un deutor sigui una persona jurídica o una entitat sense personalitat jurídica, i ii) el creditor sigui una persona jurídica diferent d'un agent observat resident en un Estat membre informador.

c) Els préstecs fiduciaris gestionats pels agents observats, sempre que almenys un deutor sigui una persona jurídica. A aquests efectes, són préstecs fiduciaris aquells en

què l'agent observat actua en nom propi, però per compte i risc d'un tercer diferent d'un agent observat resident en un Estat membre informador.

3. En funció de la naturalesa en què intervinguin els titulars en l'operació, els riscos declarables es classifiquen en:

a) Riscos directes: els riscos contrets amb els primers obligats al pagament dels préstecs (amb les precisions que indica la norma tercera, apartat 4), els emissors de valors representatius de deute, les persones sobre les quals s'ha concedit una garantia financera o un altre tipus d'aval o caució, i les contraparts dels restants compromisos i dels préstecs de valors.

b) Riscos indirectes: els riscos contrets amb els garants, venedors de protecció en titulitzacions sintètiques o derivats de crèdit, asseguradors, consolidadors, persones que, tot i no ser titulars de riscos directes, hagin compromès la seva signatura en operacions de cartera comercial o efectes financers i altres persones que responguin del risc en cas d'incompliment dels titulars dels riscos directes, així com els tercers que s'hagin compromès a adquirir l'actiu cedit en operacions d'arrendament financer si no ho fan els arrendataris.

4. La declaració de riscos a la CIR es fa de manera individualitzada, és a dir, operació a operació. Per a això, les entitats declarants han d'assignar a cada operació –o a cada part en la qual s'hagi de dividir d'acord amb el que disposa la norma tercera, apartat 3– un codi únic, que s'ha de mantenir invariable durant la seva vida. Aquest codi no es pot reutilitzar en el futur per declarar altres operacions. Quan, per motius de gestió interna, sigui estrictament necessari, el Banc d'Espanya pot permetre un canvi de codi. En aquest cas, les entitats s'han d'ajustar al que disposa la norma onzena.

No obstant el que indica el paràgraf anterior, no s'han de declarar les operacions quan es tracti de préstecs a termini (sempre que la seva finalitat sigui el consum, que el seu import a l'inici de l'operació sigui inferior a 1.000 euros i que el termini original sigui igual o inferior a vint-i-quatre mesos), *factoring* sense recurs, targetes de crèdit, descoberts o altres préstecs a la vista, i, a més, tots els titulars compleixin els criteris següents:

a) pertanyin al sector institucional llars o siguin societats no financeres, o institucions sense fins de lucre al servei de les llars, en què no participin, en el seu capital o via drets de vot, entitats que tinguin la consideració de sector públic espanyol, de conformitat amb el que disposa l'article 2 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera;

b) no tinguin cap altre tipus d'operacions declarables a la CIR;

c) el seu risc acumulat, directe i indirecte, en l'entitat declarant sigui inferior a 1.000 euros, i

d) no tinguin imports qualificats de normals en vigilància especial o dubtosos, o l'import total de les operacions amb les qualificacions esmentades sigui inferior a 100 euros.

5. Els riscos transferits i els adquirits a tercers en què l'entitat cedent continuï amb la seva gestió davant els titulars s'han de declarar a la CIR de conformitat amb el que disposa la norma catorzena.

6. No obstant el que assenyalen els apartats anteriors, el fons de garantia de dipòsits d'entitats de crèdit no ha de declarar les garanties que presti davant entitats declarants a conseqüència d'esquemes de protecció d'actius compresos en plans d'actuació o reestructuració, o en altres mesures de suport a entitats de crèdit adoptades d'acord amb la normativa que en regula el funcionament.

Per la seva banda, les societats de reafiançament no han de declarar les operacions en què reafiancen les garanties financeres i els avals i altres caucions no financeres prestats per altres entitats declarants a la CIR.

7. Els préstecs i els valors representatius de deute impagats s'han de continuar declarant a la CIR fins a l'extinció de tots els drets de l'entitat (per prescripció, per condonació o per altres causes) o fins a la seva recuperació.

Norma tercera. *Titulars i altres persones declarables.*

1. Les persones declarables a la CIR, amb les precisions que indiquen els apartats següents, són:

a) Els titulars de riscos directes i indirectes, qualssevol que siguin la seva naturalesa, forma jurídica, sector institucional o país de residència.
b) Les persones relacionades amb els titulars o amb les operacions en què intervinguin.

La declaració dels titulars i altres persones declarables s'ha d'efectuar de conformitat amb el que disposa la norma cinquena.
2. Els titulars de riscos, amb caràcter general, són persones físiques o jurídiques. No obstant això, també poden ser titulars declarables les entitats sense personalitat jurídica que tinguin assignat un número d'identificació fiscal, com els fons de titulització, les parròquies i les comunitats de propietaris. Tanmateix, en el cas d'altres entitats sense personalitat jurídica com ara les comunitats de béns, les unions temporals d'empreses o les societats civils sense personalitat jurídica, els titulars declarables són exclusivament les persones físiques o jurídiques que les integren, que s'han de declarar com a titulars mancomunats o solidaris d'acord amb el risc que assumeixin en l'operació.
Quan una operació tingui diversos titulars, s'han de declarar tots a la CIR, i s'ha d'indicar la naturalesa de la seva intervenció i, quan sigui procedent, si són titulars mancomunats o solidaris.
En els riscos amb societats col·lectives o comanditàries, agrupacions d'interès econòmic (AIE) i agrupacions europees d'interès econòmic (AEIE), a més de les societats i agrupacions, també són declarables titulars col·lectius cadascun dels socis col·lectius de les societats i dels integrants de les agrupacions, d'acord amb el que disposa la norma cinquena, lletra A), apartat 2.b).
3. Les entitats declarants han d'assignar a cada titular exclusivament el risc, directe o indirecte, que li correspongui de les operacions en què intervingui. En conseqüència:

a) Les operacions subvencionades i les que tinguin titulars de riscos directes mancomunats s'han de dividir i declarar a la CIR amb tants codis d'operació diferents com siguin necessaris per poder assignar a cada titular, o grup de titulars mancomunats que actuen solidàriament entre si, l'import que li correspongui.
b) Les operacions que tinguin diversos titulars de riscos indirectes s'han de declarar mensualment, tantes vegades com sigui necessari, en el mòdul C.2, «Dades dinàmiques dels riscos indirectes», per poder imputar a cada titular l'import que li correspongui.

El que disposa aquest apartat no és d'aplicació a les entitats subjectes a declaració reduïda, la declaració de les quals s'ha d'ajustar als criteris establerts per a la declaració del mòdul I, «Dades dinàmiques sobre l'activitat de les entitats subjectes a declaració reduïda».
4. Els titulars de riscos directes són:

a) En el crèdit comercial amb recurs, el cedent dels drets de cobrament. Les persones que tinguin compromesa la seva signatura en els efectes són titulars de risc indirecte.
b) En el crèdit comercial sense recurs, els obligats al pagament dels drets de cobrament.
c) En els arrendaments financers, els arrendataris, pels imports que s'hagin compromès a pagar. Les persones diferents dels arrendataris que s'hagin compromès a

adquirir els actius cedits, en cas que no ho faci l'arrendatari, són titulars de risc indirecte pels imports que s'hagin compromès a pagar.

d) En els préstecs de recompra inversa, els cedents dels actius, sigui quin sigui l'actiu cedit.

e) En els avançaments de pensions i nòmines a compte d'administracions públiques, les persones a les quals s'anticipen els fons.

f) En els préstecs restants, els obligats al pagament de les operacions.

g) En els valors representatius de deute, els emissors dels valors.

h) En les garanties financeres, els avals i les caucions no financers prestats i els crèdits documentaris irrevocables, les persones per les quals respon l'entitat davant els beneficiaris de les operacions.

i) En la resta dels compromisos, les persones que tinguin dret a efectuar les disposicions.

j) En els préstecs de valors, les contraparts a les quals es presten els valors.

k) En les operacions subvencionades, les persones que subvencionen el principal o l'interès per l'import que subvencionen.

5. La declaració a la CIR dels titulars de riscos, directes i indirectes, s'ha d'efectuar de manera individualitzada, sigui quin sigui l'import del seu risc en l'entitat declarant, excepte quan les seves operacions no siguin declarables, d'acord amb el que disposa la norma segona, apartat 4. Excepcionalment, es poden excloure de la declaració del risc indirecte a nom d'un titular els efectes en què hagi compromès la seva signatura, sempre que el seu import sigui inferior a 1.000 euros i formin part d'una operació de crèdit comercial amb recurs. Així mateix, les entitats subjectes a declaració reduïda no han de declarar els titulars de risc indirecte que intervinguin en l'operació en qualitat de contrapart d'un derivat de crèdit comprat, de garant sense coneixement del titular o de tercer compromès a pagar imports en una operació d'arrendament financer.

Les dades dels titulars, inclosos els de les seves operacions, el risc acumulat en l'entitat declarant dels quals sigui inferior a 1.000 euros s'han de declarar exclusivament amb la finalitat que preveu l'article 60, apartat quart, lletra a), de la Llei 44/2002, de 22 de novembre. A aquests efectes, el risc acumulat és l'import de les operacions en què la persona intervingui com a titular de risc, directe o indirecte, amb les precisions següents:

a) No s'inclouen en el càlcul del risc acumulat els imports de les operacions que es declarin com a:

i) Garanties financeres instrumentades com a derivats de crèdit o compromisos de risc de crèdit d'arrendaments financers per a l'arrendador.

ii) Altres compromisos amb risc de crèdit instrumentats com a compromisos de risc de crèdit d'arrendaments operatius per a l'arrendador.

iii) Altres arrendaments, segons la definició d'altres arrendaments establerta en la dimensió «Tipus de producte» de les aplicacions tècniques per al mòdul B.2 a què fa referència la norma segona, apartat 1.

b) L'import del risc directe assumit en les operacions és la suma dels imports disposats (principal, interessos i comissions vençuts, interessos de demora i despeses exigibles) pendents de cobrament més els imports disponibles (amb disponibilitat immediata i condicionada).

c) L'import del risc indirecte que computa com a risc acumulat és el risc màxim que garanteix el titular de les operacions en què intervé exclusivament com a garant o perquè hagi compromès la seva signatura en operacions de cartera comercial o efectes financers. Quan el titular hagi compromès la seva signatura en efectes que formen part d'operacions de cartera comercial amb recurs que no es declarin a la CIR d'acord amb el que disposa el primer paràgraf d'aquest apartat, el risc no declarat per aquest motiu no es computa a aquests efectes.

d) En els préstecs sindicats i altres préstecs en què diversos prestadors participen de manera mancomunada, cada entitat declarant ha de computar com a risc acumulat exclusivament l'import del risc que assumeixi en les operacions. En els diferents mòduls s'ha de declarar exclusivament l'import del risc que l'entitat assumeixi en aquests préstecs, sense perjudici del tractament específic per a les garanties de què, si s'escau, disposin, que s'han de declarar d'acord amb el que assenyala la norma vuitena, apartats 3, 8 i 11.

e) En les garanties financeres i els avals i les caucions no financers prestats concedits solidàriament per diverses entitats, cada entitat declarant ha de computar com a risc acumulat l'import total de l'operació.

f) En el risc acumulat, a més dels imports que assumeix directament l'entitat declarant amb el titular, s'hi han d'incloure els que hagi transferit a tercers de les operacions en què continua amb la seva gestió davant el titular, encara que els hagi donat de baixa de l'actiu, així com els que tingui registrats en els llibres de les seves societats instrumentals residents a Espanya.

g) En el risc acumulat de les entitats que hagin adquirit operacions que continuï declarant a la CIR una altra entitat, també s'hi han d'incloure els imports que hagin assumit en les operacions esmentades, encara que, d'acord amb el que disposa la norma catorzena, lletra B), no els declarin a la CIR com a dades dinàmiques dels riscos directes i indirectes.

h) En el risc acumulat no s'han d'incloure els imports de les operacions a què fa referència la norma segona, apartat 2.

6. No obstant el que assenyala l'apartat anterior, el Banc d'Espanya, el Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit, la Societat Anònima Estatal de Caució Agrària (SAECA), les entitats de crèdit que operin en règim de lliure prestació de serveis i els prestadors immobiliaris només han de declarar les operacions els titulars de les quals pertanyin als sectors institucionals llars, societats no financeres o institucions sense fins de lucre al servei de les llars i el risc acumulat de les quals sigui igual o superior a 1.000 euros.

7. Les persones que no són titulars de riscos directes o indirectes i que s'han de declarar a la CIR perquè estan relacionades amb els titulars dels riscos o amb les operacions en què intervenen són:

a) Els creditors i els administradors dels préstecs.

b) Els originadors dels préstecs, en el cas de titulitzacions, i els proveïdors de garanties reals dels préstecs que siguin persones jurídiques.

c) Les entitats dominants, immediata i última, dels titulars de riscos directes o indirectes i dels proveïdors de garanties reals.

d) Les capçaleres dels grups de clients relacionats als quals, si s'escau, pertanyin els titulars de riscos directes o indirectes.

e) Les entitats que tinguin la consideració de sector públic espanyol, i tinguin drets de vot o participin en el capital d'empreses o institucions sense finalitat de lucre al servei de les llars que no tinguin la consideració de sector públic.

f) Les entitats a què pertanyin les sucursals declarables la seu social de les quals radiqui en un altre país.

g) Les societats instrumentals residents a Espanya integrades en el grup consolidable de l'entitat declarant i en les quals estan comptabilitzades les operacions declarades.

h) Els cessionaris d'operacions transferides a tercers.

i) Les entitats que actuen com a agents en els préstecs sindicats.

j) Les entitats declarants a la CIR amb les quals es tinguin operacions amb codis vinculats.

k) Les entitats emissores d'instruments financers adquirits temporalment, rebuts en garantia d'operacions o prestats a tercers.

l) Les societats gestores de fons d'inversió, quan aquests siguin titulars de riscos o proveïdors de garanties reals i resideixin en un Estat membre informador.

CAPÍTOL II

Informació que s'ha de retre al Banc d'Espanya

Norma quarta. *Mòduls de dades i disposicions generals.*

1. Les entitats declarants estan obligades a trametre al Banc d'Espanya els mòduls de dades següents, en la mesura que els siguin aplicables, de conformitat amb el que disposen les normes d'aquest capítol:

Mòdul	Denominació	Periodicitat	Termini màxim de presentació
A	Dades de persones i sol·licitud de codi.		
A.1	Dades que identifiquen les persones.	No periòdic.	Dia 10 del mes següent.
A.2	Sol·licitud de codi d'identificació de persones no residents a Espanya.	No periòdic.	
B	Dades bàsiques de les operacions i de les relacions amb les persones.		
B.1	Dades bàsiques que relacionen les persones amb les operacions.	No periòdic.	Dia 10 del mes següent.
B.2	Dades bàsiques de les operacions.	No periòdic.	Dia 10 del mes següent.
B.3	Dades bàsiques complementàries dels préstecs a persones jurídiques.	No periòdic.	Dia 10 del mes següent.
C	Dades dinàmiques de les operacions.		
C.1	Dades dinàmiques dels riscos directes.	Mensual.	Dia 10 del mes següent.
C.2	Dades dinàmiques dels riscos indirectes.	Mensual.	Dia 10 del mes següent.
C.3	Dades dinàmiques financeres dels préstecs a persones jurídiques.	Mensual.	Dia 10 del mes següent.
C.4	Dades dels préstecs a persones jurídiques sobre les responsabilitats conjuntes.	Mensual.	Dia 10 del mes següent.
D	Dades sobre garanties rebudes.		
D.1	Dades bàsiques que relacionen les operacions amb les garanties rebudes.	No periòdic.	Dia 10 del mes següent.
D.1.1	Dades bàsiques de les garanties rebudes.	No periòdic.	Dia 10 del mes següent.
D.2	Dades bàsiques dels immobles rebuts en garantia.	No periòdic.	Dia 10 del mes següent.
D.3	Dades bàsiques dels actius financers rebuts en garantia.	No periòdic.	Dia 10 del mes següent.
D.4	Dades dinàmiques que relacionen les operacions amb les garanties rebudes.	Mensual.	Dia 10 del mes següent.
D.5	Dades dinàmiques dels edificis en construcció i de les promocions immobiliàries rebuts en garantia.	Trimestral.	Dia 10 del mes següent.
E	Dades sobre tipus d'interès dels préstecs.	No periòdic.	Dia 10 del mes següent.
F	Dades de transferències i titulitzacions sintètiques d'actius financers.	No periòdic.	Dia 10 del mes següent.
G	Dades que vinculen codis.	No periòdic.	Dia 10 del mes següent.
H	Informació prudencial complementària.		
H.1	Dades comptables dels préstecs.	Trimestral.	Dia 15 del segon mes següent.
H.2	Dades sobre el risc dels titulars dels préstecs que siguin persones jurídiques.	Trimestral.	Dia 10 del mes següent.
H.3	Dades sobre la situació d'impagament *(default)* dels titulars de risc dels préstecs que siguin persones jurídiques.	Mensual.	Dia 10 del mes següent.
I	Dades dinàmiques sobre l'activitat de les entitats subjectes a declaració reduïda.	Mensual.	Dia 10 del mes següent.

Les dimensions que s'inclouen en cada mòdul de dades i les instruccions per a la seva elaboració són les que figuren en les aplicacions tècniques a què fa referència la norma segona, apartat 1. En tot cas, la declaració de les dimensions de la CIR

que coincideixin amb les que consten en el Reglament (UE) 2016/867 del Banc Central Europeu, de 18 de maig, en tot el que no contemplin expressament aquesta Circular o les aplicacions tècniques, s'ha de fer aplicant els criteris que, si s'escau, publiqui el Banc Central Europeu.

Quan el dia del termini màxim de presentació dels mòduls sigui festiu a Madrid, les dades es poden enviar el primer dia hàbil a la localitat esmentada posterior al dia màxim de presentació.

Les dades dinàmiques (és a dir, les que tenen freqüència mensual o trimestral) són les corresponents a la situació de l'últim dia del mes o trimestre natural a què es refereixi la declaració.

Els imports s'han de declarar en unitats d'euros. Els imports denominats en monedes diferents de l'euro s'han de declarar pel seu contravalor en euros, i s'ha d'utilitzar per a les dades bàsiques el tipus de canvi aplicable en la data de formalització de les operacions, i per a les dades dinàmiques, el tipus de canvi de tancament corresponent a la data a la qual es refereixin les dades, que ha de coincidir amb el tipus que s'utilitzi per a l'elaboració dels estats financers.

2. Les entitats declarants següents no han de declarar els mòduls que s'indiquen a continuació, encara que tinguin dades susceptibles de ser-hi declarades:

a) Les entitats de crèdit espanyoles i les sucursals a Espanya d'entitats de crèdit estrangeres la seu social de les quals no estigui radicada en un altre país de l'Espai Econòmic Europeu no han de declarar el mòdul I.

b) Les sucursals a Espanya d'entitats de crèdit estrangeres la seu social de les quals estigui radicada en altre Estat membre informador no han de declarar els mòduls D, H i I. No obstant això, el Banc d'Espanya pot requerir l'enviament dels mòduls D i H quan la informació d'aquests mòduls sigui necessària per complir les obligacions que estableix el Reglament (UE) 2016/867 del Banc Central Europeu, de 18 de maig. En aquest cas, la informació que s'ha d'enviar sobre el mòdul D és la mateixa que es requereix per a les sucursals a Espanya d'entitats de crèdit estrangeres la seu social de les quals estigui radicada en un altre país de l'Espai Econòmic Europeu que no sigui Estat membre informador. El requeriment s'ha d'efectuar per escrit, amb una antelació mínima de tres mesos abans del primer enviament.

c) Les sucursals a Espanya d'entitats de crèdit estrangeres la seu social de les quals estigui radicada en un altre país de l'Espai Econòmic Europeu que no sigui un Estat membre informador no han de declarar els mòduls D.3, D.5 i I.

d) Les societats de garantia recíproca no han de declarar els mòduls B.3, C.3, C.4, E, F, H i I.

e) El Banc d'Espanya, el Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit, les societats de refiançament i la Societat Anònima Estatal de Caució Agrària (SAECA) no han de declarar els mòduls B.3, C.3, C.4, D, E, F, G, H i I.

f) La Societat de Gestió d'Actius Procedents de la Reestructuració Bancària, SA (Sareb) i els establiments financers de crèdit no han de declarar els mòduls B.3, C.3, C.4, H i I.

g) Les entitats subjectes a declaració reduïda no han de declarar els mòduls B, C, D, E, F, G i H.

3. Sense perjudici del que preveu l'apartat 2 anterior, les entitats declarants diferents de les entitats de crèdit i les sucursals a Espanya d'entitats de crèdit estrangeres només han d'enviar els mòduls D, «Dades sobre garanties rebudes», que els corresponguin d'acord amb el que estableix l'apartat anterior, quan al final del mes a què fan referència les dades l'import acumulat (disposat més disponible) de les seves operacions amb garantia real sigui igual o superior a 10 milions d'euros. No obstant això, el Banc d'Espanya pot requerir a les entitats que no superin el llindar esmentat que declarin tots o alguns dels mòduls D, amb la periodicitat i el termini màxim de presentació establerts amb caràcter general. El requeriment s'ha d'efectuar per escrit, amb una antelació mínima de tres mesos abans del primer enviament, atenent les circumstàncies

particulars de les entitats, en especial el seu perfil de risc i l'import que representi l'activitat que s'ha de reportar en relació amb la seva mida.

Les entitats que estiguin declarant a la CIR tots o algun dels mòduls D han de continuar remetent-los quan l'import acumulat de les seves operacions descendeixi per sota del llindar per a la seva remissió, fins que el Banc d'Espanya els comuniqui per escrit que no els han d'enviar obligatòriament.

Les entitats que arriben per primera vegada el llindar per presentar els mòduls D després de l'entrada en vigor d'aquesta Circular no els han d'enviar mentre el Banc d'Espanya no els comuniqui per escrit, amb una antelació mínima de tres mesos, que els han de remetre.

Les entitats que hagin de declarar els mòduls D d'acord amb el que disposen els apartats 1 i 2 d'aquesta norma, però que, segons el que assenyalen els paràgrafs anteriors, estiguin exemptes d'enviar-los perquè no arriben al llindar per a la seva declaració han de tenir a la seva base de dades, com a mínim, la informació esmentada.

4. Totes les comunicacions de dades entre les entitats declarants i la CIR s'han de fer per via telemàtica, de conformitat amb les especificacions tècniques que es comuniquin a aquests efectes.

Les dades les ha d'enviar la mateixa entitat declarant. No obstant això, el Banc d'Espanya pot autoritzar que les dades les remeti una altra entitat declarant, en nom i per compte seu, quan ho justifiquin raons d'organització administrativa de l'entitat obligada a declarar, si bé això no descarrega de responsabilitat les persones i els òrgans directius de l'entitat a què es refereixin les dades declarades, que té la consideració d'entitat declarant a tots els efectes.

Les declaracions s'han de fer de la manera següent:

a) Les declaracions de les dades no periòdiques s'han de transmetre des del dia en què es coneguin fins al dia que es correspongui amb el seu termini màxim de presentació.

b) Les declaracions complementàries amb rectificacions o cancel·lacions de dades prèviament declarades s'han de comunicar, com a màxim, cinc dies hàbils després que l'entitat declarant tingui coneixement que aquests no reflecteixen la situació actual a la data de la declaració.

Les entitats declarants han d'arbitrar la fórmula que més els convingui a la seva organització per transmetre les dades, i han de cursar diàriament una declaració o diverses. Entre la data en què s'origini o variï la dada i la data en què es comuniqui pot haver-hi un desfasament de diversos dies. Quan el nombre de registres que s'han de declarar sigui reduït, es pot diferir la seva declaració, tot i que, en tot cas, s'ha de fer, com a mínim, una transmissió setmanal de dades no periòdiques, sempre que hi hagi dades declarables.

5. Les entitats declarants han de continuar declarant a la CIR els préstecs mentre no es comuniqui la baixa de l'operació de conformitat amb el que estipula la norma sisena, apartat 8.

6. La CIR no pot modificar les dades declarades per les entitats declarants, que són responsables d'aquestes dades i a les quals correspon enviar declaracions complementàries amb les rectificacions o les cancel·lacions de dades declarades erròniament.

7. Les dades que s'inclouen en l'annex d'aquesta Circular s'han de declarar amb les finalitats que preveuen les lletres a) i b) de l'apartat quart de l'article 60 de la Llei 44/2002, de 22 de novembre. Les altres dades dels riscos sol·licitats en els diferents mòduls d'aquesta Circular s'han de declarar exclusivament amb la finalitat que preveu l'article 60, apartat quart, lletra a), de la Llei 44/2002, de 22 de novembre.

Norma cinquena. *Dades de persones i sol·licitud de codi.*

A) Dades que identifiquen les persones.

1. El mòdul A.1, «Dades que identifiquen les persones», s'ha d'enviar per declarar les dades de:

a) Els titulars de riscos directes i indirectes les dades dels quals s'hagin de declarar de manera individualitzada, de conformitat amb el que disposa la norma tercera, apartat 5.
b) Les persones diferents dels titulars de riscos.

2. El mòdul A.1 té les parts següents:

a) Part 1, «Dades de la persona»: aquesta part s'ha d'enviar amb les dades que li corresponguin a la persona segons la seva naturalesa.
b) Part 2, «Dades dels titulars col·lectius»: aquesta part s'ha d'enviar per vincular les societats col·lectives, societats comanditàries, agrupacions d'interès econòmic (AIE) i agrupacions europees d'interès econòmic (AEIE), com a titulars de risc, amb cadascun dels seus socis col·lectius o components.
Les dades dels socis col·lectius i els components de les agrupacions d'interès econòmic (AIE) i de les agrupacions europees d'interès econòmic (AEIE) també s'han de declarar en la part 1 d'aquest mòdul.
c) Part 3, «Dades que relacionen els titulars amb les entitats que integren el sector públic espanyol»: aquesta part s'ha d'enviar per relacionar les persones jurídiques que siguin titulars de riscos, directes o indirectes, amb les entitats que tinguin la consideració de sector públic espanyol i posseeixin drets de vot o participin en el seu capital, quan no figurin sectoritzades en el lloc web d'internet del Banc d'Espanya en qualsevol dels sectors corresponents a administracions públiques espanyoles o classificades com a entitats dependents d'administracions públiques espanyoles.
Les dades de les entitats que tenen la consideració de sector públic relacionades amb els titulars també s'han de declarar en la part 1 d'aquest mòdul.
d) Part 4, «Dades que vinculen els titulars amb els grups de clients relacionats»: aquesta part s'ha d'enviar per vincular els titulars de riscos amb les entitats capçalera dels grups de clients relacionats als quals, si s'escau, pertanyin, sempre que siguin diferents de l'entitat dominant del grup econòmic del qual puguin formar part. A aquests efectes, la definició de grup de clients relacionats és la mateixa que s'utilitza per al càlcul dels límits als grans riscos en la normativa europea de solvència, encara que els imports del grup no compleixin la definició de grans riscos.
Les dades de les entitats capçalera també s'han de declarar en la part 1 d'aquest mòdul.

3. Quan l'entitat declarant tingui coneixement que la persona declarada disposa d'un altre codi o codis d'identificació personal mitjançant els quals pugui estar declarada al Banc d'Espanya ha d'utilitzar el codi vigent en la data de la declaració. Addicionalment, ha d'informar sobre els codis anteriors que pugui tenir aquesta persona dels quals tingui constància documental.
4. Les entitats subjectes a declaració reduïda no han de declarar les parts 3 i 4 d'aquest mòdul.

B) Sol·licitud de codi d'identificació de persones no residents a Espanya.

5. El mòdul A.2, «Sol·licitud de codi d'identificació de persones no residents a Espanya», s'ha d'enviar per sol·licitar codis d'identificació per a les persones, físiques o jurídiques, i entitats sense personalitat jurídica no residents a Espanya.
6. Quan les entitats declarants disposin del codi d'identificació d'una persona, física o jurídica, o d'una entitat sense personalitat jurídica no resident, han d'enviar una actualització de les dades prèviament comunicades en el mòdul A.2, sempre que tinguin

constància de la seva variació, així com quan els correspongui declarar dades addicionals en aquest mòdul en funció del motiu pel qual es declarin les persones esmentades al Banc d'Espanya.

Norma sisena. *Dades bàsiques de les operacions i de les relacions amb les persones.*

A) Dades bàsiques que relacionen les persones amb les operacions.

1. El mòdul B.1, «Dades bàsiques que relacionen les persones amb les operacions», s'ha d'enviar per vincular les operacions que s'han de declarar de manera individualitzada, d'acord amb el que disposa la norma segona, apartat 4, amb tots els seus titulars, per risc tant directe com indirecte, així com amb la resta de les persones que hi intervinguin, excepte amb les contraparts que venguin protecció creditícia en titulitzacions sintètiques, que s'han de vincular amb les operacions en el mòdul F, «Dades de transferències i titulitzacions sintètiques d'actius financers», i amb les contraparts que siguin proveïdors de garanties, que s'han de vincular amb les garanties en el mòdul D.1.1, «Dades bàsiques de les garanties rebudes».

2. El mòdul B.1 té les parts següents:

a) Part 1, «Dades bàsiques que relacionen els titulars de riscos amb les operacions»: aquesta part s'ha d'enviar per vincular les operacions amb tots els titulars de riscos directes i indirectes.

b) Part 2, «Dades bàsiques que relacionen les persones diferents dels titulars de riscos amb les operacions»: Aquesta part s'ha d'enviar per vincular les operacions amb les persones que hi intervenen diferents dels titulars de riscos directes i indirectes.

3. El mòdul B.1 s'ha d'enviar cada vegada que s'hagi de declarar una nova operació, o vincular o desvincular una persona amb una operació, o modificar alguna de les dades declarades prèviament, però no quan es deixi de declarar l'operació.

4. Els socis col·lectius de les societats col·lectives i comanditàries, així com els integrants de les agrupacions d'interès econòmic (AIE) i de les agrupacions europees d'interès econòmic (AEIE), no s'han de vincular en el mòdul B.1 amb les operacions a nom de les societats o les agrupacions de les quals siguin socis o integrants. En aquest cas, les societats i les agrupacions són les úniques que s'han de relacionar en el mòdul esmentat amb les operacions.

Si la societat o l'agrupació és l'únic titular del risc directe o garant de l'operació, com a naturalesa de la intervenció s'ha de declarar «Titular de risc directe únic» o «Garant no solidari», sense perjudici de la titularitat o garantia col·lectiva de tots els socis col·lectius o components de l'AIE o AEIE, que s'ha de comunicar en el mòdul A.1, «Dades que identifiquen les persones», de conformitat amb el que assenyala la norma cinquena, lletra A, apartat 2.b).

B) Dades bàsiques de les operacions.

5. El mòdul B.2, «Dades bàsiques de les operacions», s'ha d'enviar el mes en què es declarin per primera vegada les operacions i quan es produeixin variacions en alguna de les dades declarades prèviament.

6. El mòdul B.2 té les parts següents:

a) Part 1, «Dades que han de declarar totes les entitats declarants».

b) Part 2, «Dades addicionals que han de declarar les entitats de crèdit, les sucursals a Espanya d'entitats de crèdit estrangeres i els establiments financers de crèdit».

7. Les operacions instrumentades com a crèdit comercial diferents de les línies compromeses, els préstecs a termini que compleixin els criteris del segon paràgraf de l'apartat 4 de la norma segona, les targetes de crèdit, els comptes corrents o d'estalvi, els comptes mutus, la resta dels comptes de corresponsalia, els descoberts, els actius

procedents d'operacions fora de balanç, els derivats impagats, els altres préstecs a la vista i els valors representatius de deute, són operacions per a les quals, per la seva naturalesa, pot ser que no s'hagin de declarar imports cada mes en els mòduls dinàmics. Quan es produeixi aquesta circumstància, s'ha de declarar la baixa de les operacions en el mòdul B.2 i la dels titulars associats que no hagin d'estar declarats per altres motius. Quan tornin a tenir imports que hagin de declarar, s'han de donar d'alta els titulars, si escau, i s'han d'enviar de nou els mòduls de dades bàsiques corresponents i, per identificar les operacions, s'ha de fer servir el mateix codi d'operació utilitzat anteriorment.

8. La baixa de les operacions s'ha de declarar en el mòdul B.2 el mes en què es cancel·lin, sense perjudici del tractament específic de les operacions cedides en una combinació de negocis a altres entitats declarants que regula la norma quinzena, apartat 2. Una vegada efectuada la baixa de les operacions, ja sigui per la declaració de la mateixa entitat o per part del Banc d'Espanya segons el que estableix l'últim paràgraf d'aquest apartat, no es pot tornar a utilitzar el codi de l'operació, amb l'excepció del que estableix l'apartat 7.

Si, a causa de la gestió de cobraments, hi ha la possibilitat d'haver de tornar a declarar dades dinàmiques d'una operació cancel·lada, l'entitat declarant ha de diferir la baixa de l'operació en la CIR fins al moment en què, d'acord amb la normativa de serveis de pagament, ja no sigui possible aquesta circumstància. També s'ha de diferir la baixa dels préstecs amb els imports fallits registrats en què algun dels titulars sigui una persona jurídica i que s'hagin transferit totalment sense que l'entitat declarant hagi retingut la gestió, o s'hagin condonat o s'hagin donat de baixa per prescripció. En aquests casos, la baixa s'ha de diferir fins a la fi del trimestre en què s'hagi produït la transferència, condonació o prescripció. En tot cas, la baixa de les operacions també es pot diferir sempre que l'entitat consideri que hi ha motius operatius que així ho aconsellin.

Durant el període que hi ha entre la cancel·lació de les operacions per a l'entitat declarant i la comunicació de la seva baixa, s'han de continuar declarant els mòduls dinàmics amb els saldos a zero.

Quan transcorrin almenys sis mesos des de l'última vegada que es declarin saldos significatius en les dades dinàmiques per a qualsevol operació, el Banc d'Espanya la pot donar de baixa i ha de comunicar aquesta circumstància a l'entitat declarant.

C) Dades bàsiques complementàries dels préstecs a persones jurídiques.

9. El mòdul B.3, «Dades bàsiques complementàries dels préstecs a persones jurídiques», s'ha de declarar per informar sobre les característiques específiques dels préstecs en què, com a mínim, un deutor és una persona jurídica o una entitat sense personalitat jurídica.

Els imports sobre els quals s'ha d'informar en aquest mòdul es corresponen tant amb el risc assumit per l'entitat com amb el gestionat a compte de tercers en els quals el creditor sigui una persona jurídica diferent d'un agent observat resident en un Estat membre informador.

Norma setena. *Dades dinàmiques de les operacions.*

A) Dades dinàmiques dels riscos directes.

1. El mòdul C.1, «Dades dinàmiques dels riscos directes», s'ha d'enviar per declarar els riscos directes de totes les operacions.

2. El mòdul C.1 té les parts següents:

a) Part 1, «Dades de tots els riscos directes»: aquesta part l'han d'enviar les entitats declarants amb les dades de totes les operacions, sempre que tinguin la seva gestió enfront dels titulars, encara que siguin operacions l'import de les quals no estigui registrat íntegrament en l'actiu.

b) Part 2, «Dades dels riscos directes assumits per l'entitat declarant»: aquesta part l'han d'enviar les entitats declarants amb les dades dels riscos vius que assumeixen a final de mes; és a dir, sense incloure els imports de les operacions que corresponguin a la part del risc que, si s'escau, assumeixin tercers.

c) Part 3, «Dades que han de declarar les entitats de crèdit, les sucursals a Espanya d'entitats de crèdit estrangeres, els establiments financers de crèdit i la Sareb per als préstecs»: aquesta part l'han de declarar exclusivament les entitats amb dades addicionals per als imports dels préstecs que corresponguin als riscos que assumeixen; és a dir, sense tenir en compte els imports que s'hagin donat de baixa de l'actiu perquè corresponen a operacions transferides a tercers. No obstant això, les dimensions «Tipus efectiu de definició restringida (TEDR)», «Signe del tipus efectiu de definició restringida (TEDR)» i «Data de la propera revisió del tipus d'interès» s'han de declarar per a totes les operacions, incloent-hi aquelles per a les quals només s'hagin de declarar dades en la part 4 d'aquest mòdul perquè l'entitat no continuï assumint risc.

d) Part 4, «Dades dels riscos directes assumits per tercers»: aquesta part l'han de declarar les entitats amb els imports de les operacions que corresponguin al risc assumit per tercers en què l'entitat tingui la gestió enfront dels titulars.

3. Les operacions no s'han de declarar en el mòdul C.1 el mes en el qual deixen de tenir risc declarable, excepte els préstecs, que s'han de continuar declarant fins que es comuniqui la baixa definitiva d'acord amb el que assenyala la norma sisena, apartat 8. En tot cas, pel que fa als préstecs, quan es cancel·lin cal declarar en la part 3 del mòdul el motiu o els motius pels quals es redueix el risc. No obstant això, en aquest mòdul no s'ha de comunicar la cancel·lació de les operacions a què es refereix la norma sisena, apartat 7.

B) Dades dinàmiques dels riscos indirectes.

4. El mòdul C.2, «Dades dinàmiques dels riscos indirectes», s'ha d'enviar per declarar els imports que hagin garantit o compromès cadascun dels titulars de riscos indirectes de les operacions, excepte els imports de les operacions d'arrendament financer que s'hagin compromès a pagar tercers per adquirir els actius cedits quan no ho facin els arrendataris i els garantits per les parts que venen protecció en les operacions titulitzades sintèticament.

5. El mòdul C.2 té les parts següents:

a) Part 1, «Dades dels riscos indirectes assumits per l'entitat declarant»: en aquesta part s'han de declarar els imports de les operacions garantits per cadascun dels titulars de risc indirecte que corresponguin al risc que assumeix l'entitat declarant en les operacions.

b) Part 2, «Dades dels riscos indirectes assumits per tercers»: en aquesta part s'han de declarar els imports de les operacions garantits per cadascun dels titulars de risc indirecte que corresponguin al risc assumit per tercers en què l'entitat tingui la gestió enfront dels titulars.

C) Dades dinàmiques financeres dels préstecs a persones jurídiques.

6. El mòdul C.3, «Dades dinàmiques financeres dels préstecs a persones jurídiques», s'ha de declarar amb informació financera dels préstecs en els quals, com a mínim, un deutor és una persona jurídica o una entitat sense personalitat jurídica.

Els imports que s'han de declarar en aquest mòdul es corresponen tant amb el risc assumit per l'entitat com amb el gestionat a compte de tercers en què el creditor sigui una persona jurídica diferent d'un agent observat resident en un Estat membre informador.

Aquest mòdul s'ha de declarar encara que l'operació es consideri íntegrament fallida.

D) Dades dels préstecs a persones jurídiques sobre les responsabilitats conjuntes.

7. El mòdul C.4, «Dades dels préstecs a persones jurídiques sobre les responsabilitats conjuntes», s'ha de declarar per als préstecs en els quals, com a mínim, un deutor és una persona jurídica o una entitat sense personalitat jurídica, per informar de l'import de la responsabilitat conjunta que correspongui a cada deutor solidari declarat en el mòdul B.1, exclusivament quan els deutors responguin de diferent import.

Els imports que s'han de declarar en aquest mòdul es corresponen tant amb el risc assumit per l'entitat com amb el gestionat a compte de tercers en què el creditor sigui una persona diferent d'un agent observat resident en un Estat membre informador.

Norma vuitena. *Dades sobre garanties rebudes.*

A) Dades bàsiques que relacionen les operacions amb les garanties rebudes.

1. El mòdul D.1, «Dades bàsiques que relacionen les operacions amb les garanties rebudes», s'ha d'enviar per vincular les operacions declarades a la CIR amb els actius rebuts en garantia i amb les garanties financeres rebudes, sempre que aquestes últimes garanteixin préstecs a persones jurídiques. També s'han de vincular en aquest mòdul els arrendaments financers amb els actius cedits en arrendament i els préstecs de recompra inversa amb els actius subjacents rebuts.

Les dades del mòdul D.1 s'han d'enviar cada vegada que es declari alguna de les operacions que esmenta el paràgraf anterior –encara que la garantia sigui parcial–, així com quan es modifiqui qualsevol de les dades declarades prèviament.

Les dades que relacionen les operacions declarades a la CIR amb les garanties financeres rebudes només les han d'enviar les entitats de crèdit espanyoles i les sucursals a Espanya d'entitats de crèdit estrangeres la seu social de les quals no estigui radicada en un altre Estat membre informador.

2. Quan una operació estigui coberta amb diverses garanties, en el mòdul D.1 s'han de declarar de manera separada les dades de cadascuna d'aquestes.

B) Dades bàsiques de les garanties rebudes.

3. El mòdul D.1.1, «Dades bàsiques de les garanties rebudes», s'ha d'enviar el mes en el qual es declarin per primera vegada les garanties rebudes a què fa referència l'apartat 1 d'aquesta norma i amb l'abast que s'hi expressa.

4. El mòdul D.1.1 té les parts següents:

a) Part 1, «Dades de les garanties rebudes».

b) Part 2, «Dades addicionals de les garanties rebudes per a préstecs a persones jurídiques».

5. Les garanties rebudes s'han de declarar en el mòdul D.1.1 només una vegada, independentment del fet que serveixin de garantia de diverses operacions de l'entitat declarant.

6. Els establiments financers de crèdit, les societats de garantia recíproca i la Sareb no han de declarar la part 2 d'aquest mòdul.

C) Dades bàsiques dels immobles rebuts en garantia.

7. El mòdul D.2, «Dades bàsiques dels immobles rebuts en garantia», s'ha d'enviar per indicar les característiques dels immobles que garanteixen les operacions concedides per l'entitat declarant, així com els cedits en arrendament financer.

8. El mòdul D.2 té les parts següents, que s'han de declarar en funció del tipus d'actiu rebut en garantia o cedit en arrendament financer:

a) Part 1, «Dades per als immobles».

b) Part 2, «Dades addicionals per als edificis i elements d'edificis».

c) Part 3, «Dades addicionals per al sòl urbà i urbanitzable».
d) Part 4, «Dades addicionals per a les finques rústiques».
e) Part 5, «Dades del valor de les garanties».

9. Els actius s'han de declarar en el mòdul D.2 només una vegada, amb independència que serveixin de garantia de diverses operacions de l'entitat declarant.

10. Els imports que es declaren en el mòdul D.2 per als actius afectes a préstecs sindicats són els que corresponen a l'operació total concedida al prestatari per tots els prestadors i no el percentatge que correspon a l'import finançat per l'entitat declarant, excepte els imports corresponents a la responsabilitat hipotecària, que són els que corresponen a l'entitat declarant en funció del percentatge amb què participi en l'import total del préstec.

11. Les sucursals a Espanya d'entitats de crèdit la seu social de les quals estigui radicada en un altre país de l'Espai Econòmic Europeu que no sigui un Estat membre informador no han de declarar les parts 1, 2, 3, 4 i 5 d'aquest mòdul.

D) Dades bàsiques dels actius financers rebuts en garantia.

12. El mòdul D.3, «Dades bàsiques dels actius financers rebuts en garantia», s'ha d'enviar per indicar les característiques dels actius financers que garanteixen les operacions concedides per l'entitat declarant, així com els adquirits temporalment en préstecs de recompra inversa.

13. Els actius s'han de declarar només una vegada en el mòdul D.3, amb independència del fet que serveixin de garantia de diverses operacions de l'entitat declarant.

14. Els imports que es declarin en el mòdul D.3 per als actius afectes a préstecs sindicats són els que corresponguin a l'operació total concedida al prestatari per tots els prestadors i no el percentatge que correspongui a l'import finançat per l'entitat declarant.

E) Dades dinàmiques que relacionen les operacions amb les garanties rebudes.

15. El mòdul D.4, «Dades dinàmiques que relacionen les operacions amb les garanties rebudes», s'ha d'enviar per indicar l'import del valor de la garantia atribuït a l'operació.

16. El mòdul D.4 té dues parts, que s'han de declarar en funció del tipus d'operacions garantides i de garantia rebuda:

a) Part 1, «Dades per a les operacions garantides amb immobles i actius financers».
b) Part 2, «Dades addicionals sobre les garanties dels préstecs a persones jurídiques».

17. Les sucursals a Espanya d'entitats de crèdit la seu social de les quals estigui radicada en un altre país de l'Espai Econòmic Europeu que no sigui un Estat membre informador no han de declarar la part 1 d'aquest mòdul.

18. Els establiments financers de crèdit, les societats de garantia recíproca i la Sareb no han de declarar la part 2 d'aquest mòdul.

F) Dades dinàmiques dels edificis en construcció i de les promocions immobiliàries rebudes en garantia.

19. El mòdul D.5, «Dades dinàmiques dels edificis en construcció i de les promocions immobiliàries rebudes en garantia», s'ha d'enviar amb informació dels actius rebuts en garantia que siguin edificis en construcció o rehabilitació, així com dels finançaments la finalitat dels quals sigui la promoció immobiliària.

Norma novena. *Dades sobre tipus d'interès dels préstecs.*

El mòdul E, «Dades sobre tipus d'interès dels préstecs», s'ha d'enviar el mes en el qual es declari per primera vegada un préstec, així com quan es modifiqui alguna de les dades declarades prèviament.

Norma desena. *Dades de transferències i titulitzacions sintètiques d'actius financers.*

1. El mòdul F, «Dades de transferències i titulitzacions sintètiques d'actius financers», l'ha d'enviar l'entitat declarant el mes en el qual transfereixi, totalment o parcialment, préstecs o valors a tercers, sempre que continuï amb la gestió de les operacions enfront del titular, excepte les que s'instrumentin com a cessions temporals, així com quan es faci una titulització sintètica. En concret, s'han de declarar:

a) Totes les titulitzacions tradicionals d'actius, és a dir, les titulitzacions que impliquen la transferència econòmica de les operacions titulitzades a una societat o fons de titulització, independentment de si l'entitat declarant manté registrats els imports transferits de les operacions en l'actiu o els ha donat de baixa totalment o parcialment.
b) Les altres transferències de préstecs que suposin la baixa de la totalitat dels imports transferits de l'actiu de l'entitat declarant.
c) Les titulitzacions sintètiques, és a dir, les titulitzacions en què la divisió del risc de crèdit en trams i la seva transmissió es porten a terme mitjançant la compra de protecció creditícia sobre les exposicions titulitzades, bé sigui a través de derivats de crèdit o de garanties.

Quan l'entitat adquirent del risc transferit sigui una altra entitat declarant a la CIR, com a excepció al que disposa la norma quarta, apartat 1, el mòdul F s'ha d'enviar al Banc d'Espanya, com a màxim, el dia cinc del mes següent a aquell a què es refereixin les dades.

2. El mòdul F té les parts següents:

a) Part 1, «Dades que identifiquen les transferències i les titulacions sintètiques»: aquestes dades s'han d'enviar una sola vegada per cada transferència o titulització sintètica, independentment del nombre d'operacions transferides o titulitzades en el mateix contracte.
b) Part 2, «Dades que vinculen les transferències i les titulacions sintètiques amb les operacions»: aquestes dades s'han d'enviar per vincular cada transferència o titulització sintètica amb totes les operacions transferides o titulitzades.
Les operacions que es cancel·lin totalment abans que finalitzi la transferència o la titulització sintètica no s'han de donar de baixa; no obstant això, si s'exclouen abans de la seva cancel·lació, cal declarar-ne la baixa.
Les operacions que s'incorporin a una transferència o una titulització sintètica amb posterioritat a la seva data original s'han de donar d'alta quan s'incloguin en el conjunt d'operacions que en formen part.

Norma onzena. *Dades que vinculen codis.*

1. El mòdul G, «Dades que vinculen codis», s'ha d'enviar per vincular els nous codis amb altres codis declarats a la CIR per la mateixa entitat o per altres entitats declarants pels motius que s'indiquen en els apartats següents. Les dades del mòdul s'han de remetre quan es faci la primera declaració dels codis que s'han de vincular.
2. El codi d'una operació s'ha de vincular amb el d'una altra o altres operacions declarades per la mateixa entitat quan:

a) L'operació tingui com a origen una subrogació del deutor o un refinançament o una renovació d'una altra o altres operacions de la mateixa entitat. Les operacions es vinculen amb els codis de totes les operacions subrogades, refinançades o renovades.

b) Es registrin actius per incompliment dels titulars d'operacions fora de balanç; per exemple, perquè s'executi una garantia financera o un altre compromís o el titular deixi de pagar les comissions compromeses en el contracte.

c) L'operació procedeixi d'un crèdit documentari irrevocable.

d) S'utilitzi el disponible d'una pòlissa de risc global-multiús o línia d'avals, crèdits documentaris o crèdits per disposicions.

e) Es tracti d'operacions segregades o amb titulars mancomunats.

f) Es canviï el codi de l'operació per motius de gestió interna.

3. El codi de l'operació s'ha de vincular amb el codi del contracte en cas que l'entitat assigni a l'operació un codi de contracte diferent del «Codi de l'operació» declarat en el mòdul B.2, «Dades bàsiques de les operacions».

4. El codi d'una operació de l'entitat declarant s'ha de vincular amb els codis d'operacions declarades a la CIR per altres entitats quan:

a) Les operacions siguin garanties financeres o avals i caucions no financeres prestades davant d'una altra entitat declarant.

b) Les operacions tinguin com a origen l'adquisició d'operacions a una altra entitat declarant que mantingui la gestió enfront dels titulars.

c) Les operacions tinguin com a origen una fusió, un traspàs de l'activitat financera o una adquisició de negoci efectuada amb una altra entitat declarant.

5. En el mòdul G també s'han de vincular els codis que s'utilitzin per identificar els codis dels valors, les transferències d'actius, les garanties reals de màxim, les garanties rebudes i les promocions immobiliàries quan s'hagin de modificar.

6. El Banc d'Espanya, sempre que sigui necessari per facilitar la gestió de les dades que li declarin les entitats, pot sol·licitar que l'entitat declarant vinculi en el mòdul G qualsevol codi nou amb el qual aquesta o altres entitats hagin utilitzat prèviament per declarar-los.

7. Quan en el mòdul G, per raons de gestió, fusió, traspàs total de l'activitat financera o adquisició de negoci, es vinculin per canvi de codi dos codis d'operació, de garanties rebudes o d'actius adjudicats, el nou codi no s'ha de declarar com a variació de dades en els altres mòduls.

Norma dotzena. *Informació prudencial complementària.*

A) Dades comptables dels préstecs.

1. El mòdul H.1, «Dades comptables dels préstecs», s'ha de declarar per transmetre la informació comptable dels préstecs.

Els imports que s'han de declarar, si s'escau, són exclusivament els que corresponen al risc assumit per l'entitat.

B) Dades sobre el risc dels titulars dels préstecs que siguin persones jurídiques.

2. El mòdul H.2, «Dades sobre el risc dels titulars dels préstecs que siguin persones jurídiques», s'ha d'enviar per informar sobre la probabilitat d'impagament *(default)* de les persones jurídiques i les entitats sense personalitat jurídica que siguin titulars de risc directe i indirecte dels préstecs declarats a la CIR, excepte per als titulars de risc indirecte que intervinguin en l'operació en qualitat de tercer compromès a pagar imports en una operació d'arrendament financer.

Aquest mòdul l'han d'enviar les entitats exclusivament quan considerin aquesta probabilitat per a les contraparts de conformitat amb els articles 160, 163, 179 i 180 del Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, sobre els requisits prudencials de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012.

C) Dades sobre la situació d'impagament *(default)* dels titulars de risc dels préstecs que siguin persones jurídiques.

3. El mòdul H.3, «Dades sobre la situació d'impagament *(default)* dels titulars de risc dels préstecs que siguin persones jurídiques», s'ha d'enviar per informar sobre la situació d'impagament de les persones jurídiques i les entitats sense personalitat jurídica que siguin titulars de risc directe i indirecte dels préstecs declarats a la CIR, excepte per als titulars de risc indirecte que intervinguin en l'operació en qualitat de tercer compromès a pagar imports en una operació d'arrendament financer.

En aquest mòdul s'han de declarar exclusivament les contraparts per a les quals l'entitat n'hagi determinat la situació d'impagament en funció de les seves obligacions totals d'acord amb l'article 178 del Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013.

Norma tretzena. *Dades dinàmiques sobre l'activitat de les entitats subjectes a declaració reduïda.*

1. El mòdul I, «Dades dinàmiques sobre l'activitat de les entitats subjectes a declaració reduïda», s'ha d'enviar per declarar els riscos directes i indirectes de les operacions declarables per les entitats de crèdit que operin a Espanya en règim de lliure prestació de serveis, les entitats de pagament a què fa referència la lletra c) de l'apartat 1 de la norma primera, les entitats de diners electrònic a què es refereix la lletra d) de l'apartat 1 de la norma primera i els prestadors immobiliaris. Els riscos directes i indirectes inclouen els riscos transferits als quals fa referència l'apartat 5 de la norma segona.

2. Les operacions s'han de declarar en aquest mòdul tantes vegades com sigui necessari per poder imputar a cada titular de risc directe i indirecte –sigui únic, solidari o bé mancomunat– l'import que li correspongui. És a dir, cada operació s'ha de declarar tantes vegades com titulars de risc directe i indirecte tingui.

3. El mòdul I té les parts següents:

a) Part 1, «Dades dels riscos directes i indirectes».

b) Part 2, «Dades dels riscos directes»: en aquesta part s'han de declarar les dades dels riscos vius a final de mes amb els titulars de risc directe. En cas que hi hagi diversos titulars solidaris, s'ha d'imputar l'import total del risc a cadascun d'ells. En cas que hi hagi diversos titulars mancomunats, a cadascun d'ells se li ha d'imputar únicament l'import pel qual respongui.

c) Part 3, «Dades dels riscos indirectes»: en aquesta part s'han de declarar els imports que hagi garantit o compromès cadascun dels titulars de riscos indirectes de les operacions.

4. En cas que no hi hagi cap operació declarable a final del mes de la declaració, l'entitat declarant ha de comunicar aquesta circumstància d'acord amb el procediment que estableixen les instruccions tècniques corresponents.

Norma catorzena. *Operacions transferides a tercers.*

A) Entitats cedents.

1. Les entitats declarants que transfereixen operacions a tercers (d'ara endavant, entitats cedents), si retenen la gestió enfront dels titulars, han de continuar declarant-les a la CIR en els diferents mòduls, amb les precisions que, si s'escau, els siguin aplicables, com si no les haguessin transferit, independentment de si les mantenen íntegrament en el balanç o les han donat de baixa totalment o parcialment d'acord amb la normativa comptable aplicable a les transferències d'actius, excepte quan les operacions cedides no siguin declarables individualment a la CIR de conformitat amb el que disposa la norma segona, apartat 4.

A més, les entitats cedents han de comunicar la transferència en el mòdul F, «Dades de transferències i titulitzacions sintètiques d'actius financers», d'acord amb el que assenyala la norma desena.

Les dades dinàmiques dels riscos directes i indirectes les han de declarar les entitats cedents en els mòduls C.1, C.2 i, quan sigui procedent, C.3, i s'han d'assignar els imports a la mateixa entitat declarant o als tercers als quals se'ls hagin transferit, d'acord amb el que assenyala la norma setena.

Quan l'operació s'hagi transferit a un altre agent observat que sigui declarant a la CIR, les entitats cedents han de deixar d'enviar, si s'escau, els mòduls H.

Quan l'operació s'hagi transferit a un altre agent observat que no sigui declarant a la CIR, les entitats cedents han de deixar d'enviar, si s'escau, els mòduls B.3, C.3, C.4 i H i, respecte de les dades sobre garanties rebudes, la part 2 del mòdul D.1.1 i la part 2 del mòdul D.4.

Sense perjudici del que disposa la norma quarta, quan l'operació transferida sigui un préstec a persona jurídica:

a) Si l'entitat cedent no és una entitat de crèdit ni una sucursal a Espanya d'una entitat de crèdit estrangera i l'entitat adquirent és un agent observat declarant a la CIR, l'entitat cedent ha de declarar també els mòduls B.3, C.3, C.4 i, respecte de les dades sobre garanties rebudes, la part 2 del mòdul D.1.1 i la part 2 del mòdul D.4.

b) Si l'entitat cedent és una sucursal a Espanya d'una entitat de crèdit estrangera la seu social de la qual estigui radicada en un altre Estat membre informador i l'entitat adquirent és un agent observat declarant a la CIR diferent d'una sucursal a Espanya d'una entitat de crèdit estrangera la seu social de la qual estigui radicada en un altre Estat membre informador, l'entitat cedent ha de declarar també el mòdul D.1, el mòdul D.1.1, el mòdul D.2 –excepte les parts 1 a 5– i la part 2 del mòdul D.4.

2. Les entitats que hagin realitzat titulitzacions tradicionals han de declarar, en els mòduls B, «Dades bàsiques de les operacions i de les relacions amb les persones», i C.1, «Dades dinàmiques dels riscos directes», els valors representatius de deute de la seva propietat emesos per les societats o els fons de titulització als quals hagin transferit operacions, així com els préstecs que els hagin facilitat, encara que, d'acord amb la normativa comptable els hagin deduït del passiu en lloc de registrar-los en l'actiu.

B) Entitats adquirents.

3. Les entitats declarants que hagin adquirit préstecs a altres entitats que continuïn amb la seva gestió davant dels titulars han d'actuar de la manera següent:

a) Si l'entitat cedent declara a la CIR, l'entitat adquirent ha de relacionar, en el mòdul G, «Dades que vinculen codis», els codis que assigni a les operacions amb els codis que hi utilitzi l'entitat cedent. L'entitat adquirent ha de declarar exclusivament el mòdul H, «Informació prudencial complementària», quan compleixi els requisits establerts per a la seva declaració.

b) Si l'entitat cedent no declara a la CIR les operacions cedides, perquè no sigui una entitat declarant o perquè ho és però no les ha de declarar individualment, l'entitat adquirent ha de declarar tots els mòduls com si aquesta tingués la gestió directa del risc. Els imports que es declaren en els diferents mòduls són els corresponents al risc que assumeix l'entitat en les operacions.

4. Quan les entitats cedent i adquirent siguin declarants a la CIR, el Banc d'Espanya ha de posar a disposició de l'entitat adquirent les dades de les parts 1 i 4 del mòdul C.1, «Dades dinàmiques dels riscos directes»; de la part 2 del mòdul C.2, «Dades dinàmiques dels riscos indirectes», i del mòdul C.3, «Dades dinàmiques financeres dels préstecs a persones jurídiques», que l'entitat cedent hagi declarat per a les operacions que li hagi transferit.

Norma quinzena. *Combinacions de negocis.*

1. Les entitats que adquireixin operacions a conseqüència d'una fusió, d'un traspàs de l'activitat financera o d'una altra combinació de negocis feta amb altres entitats declarants han de relacionar en el mòdul G, «Dades que vinculen codis», els codis que assignin a les operacions que hagin adquirit amb els codis que hi hagin utilitzat les entitats cedents, però no han de declarar, en el moment de l'adquisició, les dades dels mòduls A, B i D relatives a les operacions adquirides i a les persones que hi intervenen, sense perjudici que duguin a terme les actualitzacions que, si escau, corresponguin. No obstant això, quan l'entitat cedent no hagi declarat individualment les operacions a la CIR, aquestes no s'han de declarar en el mòdul G, per la qual cosa l'entitat adquirent ha d'efectuar la declaració completa de les persones i operacions que compleixin els requisits per declarar-les individualment.

2. Les entitats que adquireixin operacions en una combinació de negocis a altres entitats declarants que continuïn inscrites amb el mateix codi en el registre d'entitats del Banc d'Espanya poden sol·licitar, juntament amb l'entitat cedent, que se les autoritzi que aquesta última continuï declarant transitòriament les operacions per un màxim de sis mesos des de la data de la cessió, mentre mantingui la seva gestió informàtica com si no les hagués cedit. En el cas d'adquisició d'operacions a conseqüència de fusions o altres combinacions de negocis que comportin l'extinció d'almenys una de les entitats declarants, l'entitat adquirent de les operacions pot sol·licitar que se l'autoritzi a declarar transitòriament, i per un màxim de sis mesos des de la data de la combinació de negocis, les operacions procedents de l'entitat o les entitats extingides amb el codi d'entitat que aquesta o aquestes utilitzaven fins aleshores. En el cas d'una escissió total d'una entitat declarant en què dues entitats o més adquireixen les operacions, aquestes poden sol·licitar que se les autoritzi a declarar de manera conjunta i transitòria, i per un màxim de sis mesos des de la data de l'escissió, les operacions procedents de l'entitat extingida amb el codi d'entitat que aquesta utilitzava fins aleshores.

CAPÍTOL III

Ús i cessió de dades de la CIR

Norma setzena. *Ús de la CIR per les entitats declarants i els intermediaris de crèdit immobiliari.*

1. La CIR ha de facilitar a les entitats declarants i als intermediaris de crèdit immobiliari a què fa referència l'article 4.5) de la Llei 5/2019, de 15 de març, la informació següent:

a) Mensualment ha de remetre a cada entitat declarant informació dels titulars amb els quals l'entitat declarant tingui algun tipus de risc al final del mes a què es refereixin les dades.

Aquesta informació ha de contenir les dades que s'inclouen en l'annex, sense identificar les entitats que hagin declarat les dades, i ha d'incloure la informació consolidada de totes les entitats declarants en les quals els titulars mantinguin un risc acumulat al final del mes a què es refereixin les dades igual o superior a 1.000 euros. A aquests efectes, s'entén per risc acumulat el que defineix la norma tercera, apartat 5.

Les operacions s'han d'agregar sempre que coincideixin tots els valors de les dimensions de les quals s'informa, i s'ha d'indicar la naturalesa en la qual intervé el titular en les diferents operacions, així com els imports dels quals respongui el titular esmentat. Aquests s'han de facilitar en milers d'euros arrodonits, amb l'equidistància a l'alça.

A fi d'imputar als titulars exclusivament el risc de crèdit consolidat que efectivament manté tot el sistema amb ells, en l'elaboració dels informes de riscos s'han d'aplicar els criteris següents:

i) No s'han d'incloure les garanties financeres ni els avals i les caucions no financeres prestades davant entitats declarants.

ii) S'ha d'informar només una vegada de l'import de les garanties financeres i dels avals i les caucions no financeres prestades solidàriament per diverses entitats declarants.

iii) S'ha d'incloure com a risc de les empreses les operacions declarades a nom de les seves sucursals. Tanmateix, en els informes de riscos de les sucursals només s'han d'incloure les operacions declarades a nom seu.

Les operacions el tipus de producte de les quals sigui «drets de cobrament sobre tarifes regulades» no s'han d'incloure en la informació que es facilita a les entitats declarants.

b) Amb la sol·licitud prèvia en la qual constin el nom del titular i el seu codi d'identificació, el Banc d'Espanya ha de proporcionar a les entitats declarants informació de qualsevol titular que hagi sol·licitat una operació de risc o que figuri com a obligat al pagament o garant en els documents canviaris o de crèdit l'adquisició o la negociació dels quals s'hagi sol·licitat a l'entitat.

Igualment, el Banc d'Espanya ha de proporcionar als intermediaris de crèdit immobiliari la informació dels titulars en nom dels quals duguin a terme la labor d'intermediació a què fa referència l'article 4.5) de la Llei 5/2019, de 15 de març.

Les entitats declarants i els intermediaris de crèdit immobiliari únicament poden tractar la informació que els faciliti el Banc d'Espanya per a la valoració del risc relacionat amb les operacions que justifiquen la sol·licitud de l'informe, i no poden utilitzar les dades per a cap altra finalitat.

Les dades que s'han de facilitar són les que indica la lletra a) anterior corresponents a l'última declaració mensual i a la declaració referida a sis mesos abans.

Quan sigui el titular qui sol·liciti l'operació de risc a l'entitat declarant, perquè aquesta pugui demanar a la CIR les seves dades i, si s'escau, les de qualsevol garant, és suficient que consti una clàusula que informi del dret de l'entitat a consultar-les en la sol·licitud –o en un document addicional– que signin el sol·licitant i, quan sigui procedent, el garant les dades del qual es volen sol·licitar.

Igualment, l'intermediari de crèdit immobiliari ha de sol·licitar la signatura del titular (i, si escau, del garant), en un document en què l'informi de la consulta que ha d'efectuar. En aquest document s'ha d'informar de l'ús que s'ha de donar a les dades i, si s'escau, ha de recollir el consentiment de l'interessat perquè se cedeixin per a la labor d'intermediació.

Quan s'ofereixi a l'entitat declarant l'adquisició o la negociació de documents canviaris o de crèdit, perquè aquesta pugui demanar a la CIR les dades dels obligats al pagament o dels garants dels documents esmentats, són suficients la sol·licitud de cessió i la fotocòpia d'aquells.

A aquests efectes, la signatura electrònica és admissible en els termes que preveuen la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic, i el Reglament (UE) núm. 910/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de juliol de 2014, relatiu a la identificació electrònica i els serveis de confiança per a les transaccions electròniques al mercat interior, completat per la Llei 6/2020, d'11 de novembre, reguladora de determinats aspectes dels serveis electrònics de confiança, així com altra normativa reguladora de la seva eficàcia.

De conformitat amb el que disposa l'article 30 del Codi de comerç, les entitats declarants i els intermediaris de crèdit immobiliari han de conservar la documentació concernent a les operacions que justifiquen la sol·licitud de l'informe de riscos durant un

termini de sis anys, inclosos els justificants de les sol·licituds de dades a la CIR motivades per operacions que hagin estat denegades.

Per tal d'assegurar el compliment correcte del que disposa el paràgraf anterior, el Banc d'Espanya pot sol·licitar a les entitats declarants i als intermediaris de crèdit immobiliari la remissió de la documentació esmentada, així com requerir-los la implantació dels procediments i els controls necessaris a aquest efecte, sense perjudici de les competències d'inspecció i, si s'escau, de sanció de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, com estableix l'article 67 de la Llei 44/2002, de 22 de novembre.

En les sol·licituds d'informes sobre titulars no residents a Espanya, si l'entitat peticionària desconeix el codi d'identificació, ha d'aportar, juntament amb la sol·licitud, la informació exigida en el mòdul A.2, «Sol·licitud de codi d'identificació de persones no residents», per a la identificació de titulars de riscos declarables a la CIR.

c) Tan aviat com rebi declaracions complementàries amb rectificacions o cancel·lacions de dades prèviament declarades, el Banc d'Espanya ha de comunicar les dades corregides a les entitats a les quals prèviament hagi cedit les errònies.

2. El Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit i les societats de refiançament poden sol·licitar que el Banc d'Espanya els enviï els informes de riscos dels titulars d'operacions en les quals figurin com a titulars de riscos indirectes.

3. No obstant això, i de conformitat amb el que disposa l'article 61, apartat quart, de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, la CIR no ha de facilitar a les entitats declarants ni als intermediaris de crèdit immobiliari les dades dels titulars de riscos, directes i indirectes, i de les seves operacions que, d'acord amb el que disposa les normes tercera, apartat 5, i quarta, apartat 7, d'aquesta circular, es declarin al Banc d'Espanya exclusivament amb la finalitat que preveu l'article 60, apartat quart, lletra a), de la Llei esmentada.

4. Totes les sol·licituds i les comunicacions d'informes de riscos entre les entitats declarants, els intermediaris de crèdit immobiliari i la CIR s'han de fer per via telemàtica, de conformitat amb les especificacions tècniques que es comuniquin a aquest efecte.

5. La informació que el Banc d'Espanya remet a les entitats declarants i als intermediaris de crèdit immobiliari té caràcter confidencial i només es pot usar o cedir de conformitat amb el que disposen l'article 62 de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, i la normativa de protecció de dades de caràcter personal.

6. En compliment del que disposa l'últim paràgraf de l'article 61, apartat segon, de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, el Banc d'Espanya pot impedir temporalment l'accés d'una entitat declarant als informes de la CIR quan hagi incomplert les seves obligacions d'informació amb la qualitat i exactitud necessàries segons el parer del Banc d'Espanya. S'entén, en qualsevol cas, que s'han incomplert aquestes obligacions quan es produeixi la falta de remissió o la remissió extemporània de la informació fora del termini que preveu la norma quarta.

7. La CIR ha de posar a disposició de les entitats declarants i dels intermediaris de crèdit immobiliari la informació a què fan referència les lletres a) i b) de l'apartat 1 d'aquesta norma, com a màxim, el vint-i-unè dia natural del mes següent al qual es refereix l'última informació declarada o, si aquest dia és inhàbil, l'endemà hàbil.

Norma dissetena. *Cessió de dades al Ministeri d'Hisenda.*

El Banc d'Espanya ha de facilitar al Ministeri d'Hisenda la informació següent declarada a nom de titulars de riscos, directes i indirectes, que pertanyin als sectors institucionals de les administracions públiques espanyoles o siguin entitats dependents d'aquestes administracions: dades que identifiquen les persones, dades bàsiques de les operacions i de les relacions amb les persones, dades dinàmiques de les operacions en què intervinguin, dades sobre tipus d'interès i dades que vinculen codis. Addicionalment, també ha d'enviar les dades que relacionen els titulars amb les entitats que integren el sector públic espanyol.

Norma divuitena. *Cessió de dades a altres centrals de riscos.*

El Banc d'Espanya ha de cedir dades de la CIR als organismes o les entitats de caràcter públic que compleixin funcions semblants a les de la CIR en un Estat membre de la Unió Europea, així com a les entitats declarants o als seus membres, en els termes dels acords, o memoràndums d'entesa, signats a l'empara de l'article 63 de la Llei 44/2002, de 22 de novembre.

CAPÍTOL IV

Drets dels titulars

Norma dinovena. *Dret d'accés dels titulars.*

1. D'acord amb el que disposa l'article 65, apartat primer, de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, qualsevol persona, física o jurídica, que consti com a titular d'un risc declarable a la CIR pot accedir a tota la informació que l'afecti, excepte a les dades que, d'acord amb el que disposen les normes tercera, apartat 5, i quarta, apartat 7, d'aquesta Circular, s'hagin facilitat al Banc d'Espanya exclusivament amb la finalitat que preveu l'article 60, apartat quart, lletra a), de la Llei 44/2002, de 22 de novembre. Quan totes les dades d'un titular s'hagin aportat a la CIR exclusivament en compliment de les obligacions d'informació que estableixen les normes esmentades, en l'informe de riscos s'ha d'indicar únicament el nom de l'entitat declarant que ha declarat els riscos per tal que el titular pugui exercir el seu dret d'accés.

En els altres supòsits, i per tal de facilitar la comprensió de les dades a què fa referència el paràgraf anterior, el Banc d'Espanya ha de lliurar als titulars dos informes de riscos corresponents a l'última data amb dades disponibles. En un dels informes s'ha d'incloure la mateixa informació que es facilita a les entitats declarants al final de cada procés mensual, mentre que en l'altre s'ha de desglossar aquesta informació operació a operació, indicant el nom de l'entitat declarant i expressant els imports en unitats d'euro.

Addicionalment, les persones físiques poden sol·licitar el nom i la direcció dels cessionaris als quals la CIR hagi comunicat les seves dades durant els últims sis mesos, juntament amb la informació cedida en cada cas.

2. El dret d'accés a les dades de la CIR el poden exercir telemàticament els titulars a través de la Seu Electrònica del Banc d'Espanya, mitjançant una identificació electrònica admesa per aquest.

Aquest procediment és l'únic accessible per a tots els subjectes obligats a relacionar-se amb les administracions públiques per mitjans electrònics.

3. El dret d'accés a les dades de la CIR també el poden exercir els titulars que siguin persones físiques o els seus representants personalment davant la mateixa CIR o qualsevol sucursal del Banc d'Espanya, o enviant una sol·licitud signada per alguna de les persones esmentades a la CIR (Banc d'Espanya, carrer d'Alcalá, 48 - 28014 Madrid). En tot cas, és requisit indispensable que l'interessat s'identifiqui suficientment, i ha de facilitar la informació i la documentació següent:

a) Nom i cognoms complets del titular.

b) Document nacional d'identitat (DNI), passaport o un altre document vàlid que identifiqui el titular i, si s'escau, número d'identificació fiscal (NIF) o número d'identificació d'estranger (NIE).

c) DNI, passaport o document vàlid que identifiqui el representant del titular que en sol·liciti les dades, així com un document en què s'acrediti fefaentment el seu dret a obtenir la informació en el seu nom.

d) Domicili a l'efecte de notificació de les dades. Amb caràcter general, ha de coincidir amb el domicili particular.

e) Telèfon de contacte per a incidències (opcional).

Quan la sol·licitud dels informes es faci per correu, s'ha de remetre, juntament amb la sol·licitud degudament signada, una còpia de totes dues cares dels documents esmentats en els paràgrafs anteriors.

Les dades sol·licitades les ha de subministrar la CIR en el termini màxim de deu dies hàbils des de la recepció de la sol·licitud en el Banc d'Espanya.

Norma vintena. *Dret de rectificació o supressió.*

1. Si el titular considera que les dades declarades a la CIR a nom seu són inexactes o incompletes, es pot dirigir directament a l'entitat o entitats declarants i requerir-ne la rectificació o la supressió, o sol·licitar al Banc d'Espanya que en tramiti la reclamació, per a la qual cosa ha d'identificar les dades que considera errònies, així com justificar per escrit les raons i l'abast de la seva petició, i en la seva sol·licitud ha d'indicar a quines dades es refereix i la correcció que s'hi hagi de fer; així mateix, pot aportar, si s'escau, la documentació justificativa de la inexactitud o el caràcter incomplet de les dades objecte de tractament.

2. La sol·licitud de rectificació o supressió davant el Banc d'Espanya s'ha d'efectuar obligatòriament per via telemàtica –a través de la seu electrònica– per als subjectes obligats a relacionar-se amb les administracions públiques per mitjans electrònics.

Les persones físiques poden sol·licitar la rectificació o la supressió davant el Banc d'Espanya telemàticament –a través de la seu electrònica– o personalment –en la mateixa CIR o en qualsevol sucursal del Banc d'Espanya –, o mitjançant un escrit a la CIR. Els requisits d'identificació i signatura de la sol·licitud són els que esmenta la norma dinovena.

El Banc d'Espanya ha de traslladar immediatament les sol·licituds de rectificació o supressió a l'entitat o entitats declarants de les dades suposadament inexactes o incompletes. Mentre les entitats declarants no donen resposta a la sol·licitud de rectificació o supressió presentada a través del Banc d'Espanya, la CIR ha de suspendre la cessió a tercers de les dades sobre les quals tracti la sol·licitud, així com de les dades que hi siguin congruents i que constin en els seus fitxers a conseqüència de declaracions anteriors i posteriors.

3. Les entitats han de respondre al titular i, si s'escau, a la CIR (quan la reclamació s'hagi tramitat a través del Banc d'Espanya) en el termini màxim de quinze dies hàbils, si el reclamant és una persona física, o de vint dies hàbils, si es tracta d'una persona jurídica. El termini es compta des de la recepció de la reclamació en qualsevol de les oficines de l'entitat.

Si l'entitat accedeix a la sol·licitud pel reclamant, ha d'enviar immediatament a la CIR una declaració complementària amb les rectificacions o les supressions de totes les dades declarades erròniament. La CIR, al seu torn, ha de processar les rectificacions comunicades per les entitats, desbloquejar la cessió de dades i comunicar les dades corregides a les entitats a les quals prèviament els hagi cedit les errònies. Si, per contra, l'entitat es ratifica en la seva declaració, ha de justificar els motius de la seva decisió. En aquest últim cas, la CIR ha de prorrogar la suspensió de la cessió de les dades controvertides durant dos mesos més, llevat que el titular admeti la justificació donada per l'entitat, cas en què s'han de desbloquejar immediatament.

4. Les persones físiques poden formular contra les entitats declarants la reclamació davant l'Agència Espanyola de Protecció de Dades a què es refereix l'article 63 de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals, quan aquelles no accedeixin a la rectificació o la supressió sol·licitada per l'afectat, o no s'hagi contestat la seva sol·licitud dins del termini previst a l'efecte.

5. La suspensió de la cessió de dades a tercers també escau, amb el mateix abast que assenyala el tercer paràgraf de l'apartat 2 d'aquesta norma, quan s'acrediti davant el Banc d'Espanya l'admissió a tràmit de qualsevol acció judicial adreçada a declarar la inexactitud de les dades declarades o quan l'Agència Espanyola de Protecció de Dades li comuniqui que ha rebut una reclamació. En ambdós casos, el Banc d'Espanya ha d'informar de la suspensió als tercers als quals, durant els sis mesos anteriors a la data

d'aquesta, s'hagin cedit les dades afectades i les que hi siguin congruents. La suspensió de la cessió de les dades sobre les quals tracti l'acció judicial o la reclamació davant l'Agència Espanyola de Protecció de Dades s'ha de mantenir fins que el Banc d'Espanya tingui constància de la sentència ferma o la resolució acordada per l'Agència Espanyola de Protecció de Dades.

6. Les decisions preses per les autoritats judicials i per l'Agència Espanyola de Protecció de Dades són de compliment obligat per a les entitats declarants, que, si s'escau, han de fer immediatament declaracions complementàries a la CIR amb les rectificacions o les supressions de les dades en qüestió, així com de les congruents amb aquestes que es continguin en altres declaracions fetes a la CIR, tot això d'acord amb l'abast de la sentència o la resolució corresponent. Aquestes sentències o resolucions s'han de tenir en compte en les declaracions successives que es remetin. La CIR, una vegada rebudes les dades correctes, ha de processar les rectificacions comunicades per les entitats, desbloquejar la cessió de les dades i comunicar la nova situació a les entitats a les quals prèviament hagi cedit dades errònies.

Disposició derogatòria única. *Derogació de la Circular 1/2013, de 24 de maig, del Banc d'Espanya.*

Mitjançant aquesta Circular es deroga la Circular 1/2013, de 24 de maig, del Banc d'Espanya.

Disposició transitòria única. *Règim transitori.*

Fins a l'1 de gener de 2027, s'aplica el següent:

a) Els límits que fixa l'apartat 4 de la norma segona per a l'import a l'inici dels préstecs a termini i per al risc acumulat dels titulars s'estableixen en 3.000 euros.

b) El límit que fixa el primer paràgraf de l'apartat 5 de la norma tercera per a l'exclusió del risc indirecte de titulars que hagin compromès la seva signatura en efectes s'estableix en 3.000 euros.

c) El límit que fixa l'apartat 6 de la norma tercera per al risc acumulat dels titulars s'estableix en 3.000 euros.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquesta Circular entra en vigor al cap de vint dies de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 21 d'octubre de 2026.–El governador del Banc d'Espanya, José Luis Escrivá Belmonte.

ANNEX

Informació dels riscos que s'ha de facilitar a les entitats declarants i als intermediaris de crèdit immobiliari

Dimensió	Contingut
Naturalesa de la intervenció en l'operació.	Naturalesa en què intervé el titular en l'operació: – Titular de risc directe. – Garant. – Compromís de signatura en efectes.
Solidari/col·lectiu.	Indica si el titular participa de manera solidària o col·lectiva (juntament amb altres socis col·lectius o integrants d'agrupacions d'interès econòmic) en l'operació: – Solidari (nombre de partícips). – Col·lectiu (nombre de partícips).

Dimensió	Contingut
Tipus de producte.	Tipus bàsic de producte al qual pertany l'operació: – Crèdit comercial amb recurs. – Crèdit comercial sense recurs. – Crèdit financer. – Arrendament financer per a l'arrendatari. – Préstecs de recompra inversa. – Valor representatiu de deute. – Aval financer. – Dipòsits a futur. – Avals i caucions no financers prestats. – Crèdits documentaris irrevocables. – Disponible en altres compromisos. – Valors prestats.
Moneda.	Moneda en què està expressada l'operació: – Euro. – Lliura esterlina. – Corona sueca. – Corona danesa. – Corona noruega. – Dòlar USA. – Dòlar canadenc. – Ien. – Franc suís. – Altres.
Termini residual.	Termini entre la data a què es refereix la declaració i la de venciment de l'operació: – Fins a tres mesos. – Més de tres mesos i fins a un any. – Més d'un any i fins a cinc anys. – Més de cinc anys. – Venciment indeterminat. – no aplicable. Quan la «Naturalesa de la intervenció en l'operació» del titular sigui «Compromís de signatura en efectes», s'ha d'informar el valor «No aplicable» en aquesta dimensió.
Garantia real principal. Tipus de garantia real principal.	Tipus de garantia real que cobreix les operacions: – Sense garantia real. – Hipoteca immobiliària. – Garantia pignorativa (actius financers). – Resta de les garanties reals. – no aplicable. Quan la «Naturalesa de la intervenció en l'operació» del titular sigui «Compromís de signatura en efectes», s'ha d'informar el valor «No aplicable» en aquesta dimensió.
Garantia real principal. Cobertura de la garantia real principal.	Per al tipus de garantia de la dimensió «Tipus de garantia real principal», indica si la cobertura és: – Total. – Parcial. – no aplicable. Quan la «Naturalesa de la intervenció en l'operació» del titular sigui «Compromís de signatura en efectes», s'ha d'informar el valor «No aplicable» en aquesta dimensió.
Garantia personal principal. Tipus de garantia personal principal.	Tipus de garantia personal, addicional a la dels titulars del risc directe, amb la qual compti l'operació facilitada per garants, llevat que la garantia sigui sense coneixement del titular, o compromesa en els efectes en què s'instrumenti l'operació: – Garantia d'administracions públiques. – Garantia de Cesce o empreses públiques l'activitat principal de les quals sigui l'assegurament o l'aval de crèdit. – Garantia d'entitat declarant a la CIR. – Resta de les garanties personals.

Dimensió	Contingut
Garantia personal principal. Cobertura de la garantia personal principal.	Per al tipus de garantia de la dimensió «Tipus de garantia personal principal», indica si la cobertura és: – Total. – Parcial.
Situació de l'operació.	Situació que correspon als imports que s'informen: – Operació en suspens. – Operacions amb incompliments de més de quatre anys. – Operacions amb incompliments de més de 90 dies i fins a quatre anys. – Operació inclosa en un conveni de creditors. – Operació reestructurada o reunificada a l'empara del Reial decret llei 6/2012. – Operació de refinançament, refinançada o reestructurada fora del Reial decret llei 6/2012. – no aplicable. Quan la «Naturalesa de la intervenció en l'operació» del titular sigui «Compromís de signatura en efectes», s'ha d'informar el valor «No aplicable» en aquesta dimensió.
Imports: riscos directes	
Risc disposat.	
Total.	Import del risc corresponent a principal vençut o no, interessos i comissions vençuts, interessos de demora i despeses exigibles pendents de cobrament.
Del qual: imports vençuts.	Import del risc corresponent a principal vençut, interessos i comissions vençuts, interessos de demora i despeses exigibles pendents de cobrament quan la data del primer incompliment de l'operació tingui una antiguitat de més de 90 dies.
Del qual: Interessos de demora i despeses exigibles.	Import del risc corresponent a interessos de demora i despeses exigibles pendents de cobrament quan la data del primer incompliment de l'operació tingui una antiguitat de més de 90 dies.
Risc disponible.	Import del risc disponible, tant amb disponibilitat immediata com condicionada.
Imports: riscos indirectes	
Risc disposat.	
Total.	Import total del risc disposat garantit.
Del qual: imports vençuts.	Import del risc disposat garantit vençut quan la data del primer incompliment de l'operació tingui una antiguitat de més de 90 dies.
Del qual: Interessos de demora i despeses exigibles.	Import del risc disposat garantit corresponent a interessos de demora i despeses pendents de cobrament quan la data del primer incompliment de l'operació tingui una antiguitat de més de 90 dies.
Risc disponible.	«Risc màxim garantit» menys «Risc disposat garantit».